

PŘEKLAD
ÚMLUVA
O UDĚLOVÁNÍ EVROPSKÝCH PATENTŮ
(EVROPSKÁ PATENTOVÁ ÚMLUVA)

z 5. října 1973

revidovaná aktem revidujícím článek 63 EPÚ ze 17. prosince 1991

a Revizním aktem EPÚ z 29. listopadu 2000

Obsah

PREAMBULE

ČÁST I OBECNÁ A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

Hlava I Obecná ustanovení

Článek 1 Evropské právo pro udělování patentů

Článek 2 Evropský patent

Článek 3 Územní dosah

Článek 4 Evropská patentová organizace

Článek 4a Konference ministrů členských zemí

Hlava II Evropská patentová organizace

Článek 5 Právní status

Článek 6 Sídlo

Článek 7 Jednatelství Evropského patentového úřadu

Článek 8 Výsady a imunity

Článek 9 Odpovědnost

Hlava III Evropský patentový úřad

Článek 10 Vedení

Článek 11 Jmenování vyšších úředníků

Článek 12 Služební povinnosti

Článek 13 Spory mezi Organizací a zaměstnanci Evropského patentového úřadu

Článek 14 Jazyky Evropského patentového úřadu

Článek 15 Útvary pro řízení

Článek 16	Přijímací oddělení
Článek 17	Rešeršní oddělení
Článek 18	Průzkumová oddělení
Článek 19	Odporová oddělení
Článek 20	Právní oddělení
Článek 21	Stížnostní senáty
Článek 22	Velký stížnostní senát
Článek 23	Nezávislost členů senátů
Článek 24	Vyloučení a odmítnutí
Článek 25	Technická expertiza
Hlava IV	Správní rada
Článek 26	Členství
Článek 27	Předsednictví
Článek 28	Představenstvo
Článek 29	Zasedání
Článek 30	Účast pozorovatelů
Článek 31	Jazyky správní rady
Článek 32	Zaměstnanci, prostory a vybavení
Článek 33	Pravomoci správní rady ve stanovených případech
Článek 34	Hlasovací právo
Článek 35	Hlasování
Článek 36	Počítání hlasů
Hlava V	Finanční ustanovení
Článek 37	Krytí výdajů
Článek 38	Vlastní prostředky Organizace
Článek 39	Platby smluvních států na základě udržovacích poplatků za evropské patenty
Článek 40	Výše poplatků a plateb - zvláštní finanční příspěvky
Článek 41	Zálohy
Článek 42	Rozpočet
Článek 43	Schvalování výdajů
Článek 44	Prostředky na nepředvídané výdaje
Článek 45	Rozpočtový rok
Článek 46	Příprava a schválení rozpočtu
Článek 47	Předběžný rozpočet
Článek 48	Plnění rozpočtu

Článek 49 Revize rozpočtu

Článek 50 Finanční řád

Článek 51 Poplatky

ČÁST II HMOTNÉ PATENTOVÉ PRÁVO

Hlava I Patentovatelnost

Článek 52 Patentovatelné vynálezy

Článek 53 Výluky z patentovatelnosti

Článek 54 Novost

Článek 55 Zveřejnění, která nejsou na závadu

Článek 56 Vynálezecká činnost

Článek 57 Průmyslová využitelnost

Hlava II Osoby oprávněné požadovat a získat evropský patent - uvedení vynálezce

Článek 58 Právo podat evropskou patentovou přihlášku

Článek 59 Několik přihlašovatelů

Článek 60 Právo na evropský patent

Článek 61 Evropská patentová přihláška podaná neoprávněnými osobami

Článek 62 Právo na uvedení vynálezce

Hlava III Účinky evropského patentu a evropské patentové přihlášky

Článek 63 Doba platnosti evropského patentu

Článek 64 Práva plynoucí z evropského patentu

Článek 65 Překlad evropského patentového spisu

Článek 66 Rovnocennost podání evropské patentové přihlášky a přihlášky národní

Článek 67 Práva plynoucí z evropské patentové přihlášky po zveřejnění

Článek 68 Účinek zrušení nebo omezení evropského patentu

Článek 69 Rozsah ochrany

Článek 70 Autentické znění evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu

Hlava IV Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

Článek 71 Převod a založení práv

Článek 72 Smluvní převod

Článek 73 Smluvní licence

Článek 74 Použitelné právo

ČÁST III EVROPSKÁ PATENTOVÁ PŘIHLÁŠKA

Hlava I Podání evropské patentové přihlášky a její náležitosti

Článek 75 Podání evropské patentové přihlášky

Článek 76 Evropské rozdělené přihlášky

Článek 77	Postoupení evropské patentové přihlášky
Článek 78	Náležitosti evropské patentové přihlášky
Článek 79	Určení smluvních států
Článek 80	Den podání
Článek 81	Uvedení vynálezce
Článek 82	Jednotnost vynálezu
Článek 83	Objasnění vynálezu
Článek 84	Patentové nároky
Článek 85	Anotace
Článek 86	Udržovací poplatky za evropskou patentovou přihlášku
Hlava II	Právo přednosti
Článek 87	Právo přednosti
Článek 88	Uplatnění práva přednosti
Článek 89	Účinek práva přednosti
ČÁST IV	UDĚLOVACÍ ŘÍZENÍ
Článek 90	Průzkum při podání a průzkum na formální náležitosti
Článek 91	Průzkum na formální náležitosti
Článek 92	Vyhotovení zprávy o evropské rešerši
Článek 93	Zveřejnění evropské patentové přihlášky
Článek 94	Průzkum evropské patentové přihlášky
Článek 95	Prodloužení lhůty pro podání žádosti o provedení průzkumu
Článek 96	Průzkum evropské patentové přihlášky
Článek 97	Udělení nebo zamítnutí
Článek 98	Zveřejnění evropského patentového spisu
ČÁST V	ŘÍZENÍ O ODPORU A OMEZENÍ
Článek 99	Odpor
Článek 100	Důvody pro podání odporu
Článek 101	Projednání odporu - Zrušení nebo zachování evropského patentu
Článek 102	Zrušení nebo zachování evropského patentu
Článek 103	Zveřejnění nového evropského patentového spisu
Článek 104	Náklady
Článek 105	Vstup domnělého porušovatele patentu do řízení
Článek 105a	Žádost o omezení nebo zrušení
Článek 105b	Omezení nebo zrušení evropského patentu
Článek 105c	Zveřejnění pozměněného evropského patentového spisu

ČÁST VI ŘÍZENÍ O STÍŽNOSTI

- Článek 106 Rozhodnutí, proti nimž lze podat stížnost
- Článek 107 Osoby oprávněné podat stížnost a být účastníky řízení o stížnosti
- Článek 108 Lhůta a forma stížnosti
- Článek 109 Autoremedura
- Článek 110 Projednání stížnosti
- Článek 111 Rozhodnutí o stížnosti
- Článek 112 Rozhodnutí nebo stanovisko velkého stížnostního senátu
- Článek 112a Žádost o revizi velkým stížnostním senátem

ČÁST VII SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Hlava I Společná ustanovení o řízení

- Článek 113 Podklady pro rozhodnutí
- Článek 114 Zjišťování skutečností z moci úřední
- Článek 115 Připomínky třetích osob
- Článek 116 Ústní jednání
- Článek 117 Dokazování
- Článek 118 Jednotnost evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu
- Článek 119 Doručování
- Článek 120 Lhůty
- Článek 121 Pokračování v řízení o evropské patentové přihlášce
- Článek 122 Restitutio in integrum
- Článek 123 Změny
- Článek 124 Informace o stavu techniky
- Článek 125 Odkaz na obecné zásady
- Článek 126 Zánik finančních závazků

Hlava II Informování veřejnosti a úřadů

- Článek 127 Evropský patentový rejstřík
- Článek 128 Nahlížení do spisů
- Článek 129 Periodické publikace
- Článek 130 Výměna informací
- Článek 131 Administrativní a právní spolupráce
- Článek 132 Výměna publikací

Hlava III Zastupování

- Článek 133 Obecné zásady zastupování
- Článek 134 Zastupování před Evropským patentovým úřadem

Článek 134a Institut kvalifikovaných zástupců před Evropským patentovým úřadem

ČÁST VIII DOPADY NA NÁRODNÍ PRÁVO

Hlava I Konverze na národní patentovou přihlášku

Článek 135 Žádost o provedení národního řízení

Článek 136 Podání a předání žádosti

Článek 137 Formální náležitosti konverze

Hlava II Zrušení a starší práva

Článek 138 Důvody ke zrušení

Článek 139 Starší práva a práva, která vznikla ve stejný den

Hlava III Další účinky

Článek 140 Národní užitné vzory a osvědčení užitečnosti

Článek 141 Udržovací poplatky za evropské patenty

ČÁST IX ZVLÁŠTNÍ ÚMLUVY

Článek 142 Jednotné patenty

Článek 143 Zvláštní útvary Evropského patentového úřadu

Článek 144 Zastupování před zvláštními útvary

Článek 145 Užší výbor správní rady

Článek 146 Pokrytí nákladů na provádění zvláštních úkolů

Článek 147 Platby udržovacích poplatků za jednotné patenty

Článek 148 Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

Článek 149 Společné určení

Článek 149a Jiné dohody mezi smluvními státy

ČÁST X MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKA PODLE SMLOUVY O PATENTOVÉ SPOLUPRÁCI – PŘIHLÁŠKY EURO-PCT

Článek 150 Použití Smlouvy o patentové spolupráci

Článek 151 Evropský patentový úřad jako přijímací úřad

Článek 152 Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní rešerši nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

Článek 153 Evropský patentový úřad jako úřad určený nebo úřad zvolený

Článek 154 Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní rešerši

Článek 155 Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

Článek 156 Evropský patentový úřad jako úřad zvolený

Článek 157 Zpráva o mezinárodní rešerši

Článek 158 Zveřejnění mezinárodní přihlášky a její předání Evropskému patentovému úřadu

ČÁST XI PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

ČÁST XII ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 164	Prováděcí předpis a protokoly
Článek 165	Podpis - ratifikace
Článek 166	Přístup
Článek 167	Výhrady
Článek 168	Územní rozsah použití
Článek 169	Vstup v platnost
Článek 170	Počáteční příspěvek
Článek 171	Doba platnosti úmluvy
Článek 172	Revize
Článek 173	Spory mezi smluvními státy
Článek 174	Výpověď úmluvy
Článek 175	Zachování nabytých práv
Článek 176	Finanční práva a závazky státu, který přestal být členem úmluvy
Článek 177	Jazyky úmluvy
Článek 178	Předání a oznámení

PREAMBULE

Smluvní státy,
VEDENY SNAHOU posílit spolupráci mezi evropskými státy v oblasti ochrany vynálezů,

VEDENY SNAHOU, aby tuto ochranu bylo možno získat v těchto státech jediným řízením o udělení patentu a zavedením určitých jednotných pravidel upravujících patenty takto udělené,

VEDENY SNAHOU uzavřít za tímto účelem úmluvu, kterou se zřizuje Evropská patentová organizace a která představuje zvláštní úmluvu ve smyslu článku 19 Úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsané v Paříži 20. března 1883 a naposledy revidované 14. července 1967, a smlouvu o regionálním patentu ve smyslu článku 45 odstavce 1 Smlouvy o patentové spolupráci z 19. června 1970,

SE DOHODLY na těchto ustanoveních:

ČÁST I

OBECNÁ A INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

Hlava I

Obecná ustanovení

Článek 1

Evropské právo pro udělování patentů

Touto úmluvou se vytváří pro smluvní státy společné právo pro udělování patentů na vynálezy.

Článek 2

Evropský patent

(1) Patenty udělené podle této úmluvy se nazývají evropské patenty.

(2) Evropský patent má v každém smluvním státě, pro který byl udělen, stejný účinek a podléhá stejnému režimu jako národní patent udělený v tomto státě, pokud tato úmluva nestanoví jinak.

Článek 3

Územní dosah

O udělení evropského patentu lze žádat pro jeden, několik nebo všechny smluvní státy.

Článek 4

Evropská patentová organizace

(1) Touto úmluvou se zřizuje Evropská patentová organizace, dále jen Organizace. Je vybavena správní a finanční autonomií.

(2) Orgány Organizace jsou:

(a) Evropský patentový úřad;

(b) Správní rada.

(3) Úkolem Organizace je udělovat evropské patenty. Tento úkol plní Evropský patentový úřad pod dohledem správní rady.

Článek 4a

Konference ministrů členských států

Konference ministrů členských států, odpovědných za oblast patentů, se schází nejméně jednou za pět let k projednání otázek týkajících se organizace a evropského patentového systému.

Hlava II

Evropská patentová organizace

Článek 5

Právní status

(1) Organizace má právní subjektivitu.

(2) Organizace má v každém smluvním státě nejširší možnou právní způsobilost, jaká je přiznána právníkům osobám podle národního práva státu; může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a má procesní způsobilost.

(3) Organizaci zastupuje prezident Evropského patentového úřadu.

Článek 6

Sídlo

(1) Organizace má sídlo v Mnichově.

(2) Evropský patentový úřad má sídlo v Mnichově. Má pobočku v Haagu.

Článek 7

Jednatelství Evropského patentového úřadu

Rozhodnutím správní rady mohou být v případě potřeby zřízena ve smluvních státech a při mezivládních organizacích v oblasti průmyslového vlastnictví jednatelství pro účely informační a za účelem spolupráce, pokud k tomu smluvní státy nebo příslušné organizace poskytnou souhlas.

Článek 8

Výsady a imunity

Protokol o výsadách a imunitách, který tvoří přílohu této úmluvy, vymezuje podmínky, za nichž Organizace, členové správní rady, zaměstnanci Evropského patentového úřadu a další osoby uvedené v tomto protokolu, které se podílejí na práci Organizace, požívají na území každého smluvního státu výsady a imunity, nezbytné pro plnění jejich povinností.

Článek 9

Odpovědnost

(1) Smluvní odpovědnost Organizace se řídí právem, které platí pro příslušnou smlouvu.

(2) Mimosmluvní odpovědnost Organizace za škody způsobené Organizací nebo zaměstnanci Evropského patentového úřadu při plnění jejich povinností se řídí ustanoveními platného práva Spolkové republiky Německo. Je-li škoda způsobena pobočkou v Haagu nebo některým jednatelem nebo jejich zaměstnancem, použijí se ustanovení práva smluvního státu, v němž jsou pobočka nebo jednatele umístěny.

(3) Osobní odpovědnost zaměstnanců Evropského patentového úřadu vůči Organizaci upravuje služební řád nebo pro ně platné zaměstnanecké podmínky.

(4) Soudy příslušnými k řešení sporů uvedených v odstavcích 1 a 2 jsou:

(a) pro spory podle odstavce 1 příslušný soud ve Spolkové republice Německo, není-li ve smlouvě uzavřené mezi stranami určen soud jiného státu;

(b) pro spory podle odstavce 2 příslušný soud ve Spolkové republice Německo nebo příslušný soud ve státě, v němž je umístěna pobočka nebo jednatele.

Hlava III

Evropský patentový úřad

Článek 10

Vedení

(1) Evropský patentový úřad řídí prezident, který odpovídá za svou činnost správní radě.

(2) Za tímto účelem má prezident zejména tato práva a povinnosti:

(a) činí všechna nezbytná opatření k zajištění činnosti Evropského patentového úřadu, včetně vydávání interních administrativních instrukcí a zveřejňování oznámení pro veřejnost;

(b) stanoví, které úkony je třeba učinit u Evropského patentového úřadu v Mnichově a které u pobočky v Haagu, neobsahuje-li příslušné ustanovení tato úmluva;

(c) může předkládat správní radě návrhy změn této úmluvy a návrhy obecných pravidel i rozhodnutí, které spadají do pravomoci správní rady;

(d) připravuje a provádí rozpočet, jeho změny a dodatky;

(e) každoročně předkládá správní radě zprávu o činnosti;

(f) vykonává dozorní pravomoc nad zaměstnanci;

(g) s výhradou ustanovení článku 11 jmenuje a povyšuje zaměstnance;

(h) vykonává disciplinární pravomoc vůči zaměstnancům, kteří nejsou uvedeni v článku 11, a může navrhnout správní radě disciplinární opatření vůči zaměstnancům uvedeným v článku 11 odst. 2 a 3;

(i) svá práva a své povinnosti může přenášet.

(3) Prezident má několik viceprezidentů. Je-li prezident nepřítomen nebo zaneprázdněn, zastupuje jej některý z viceprezidentů způsobem stanoveným správní radou.

Článek 11

Jmenování vyšších úředníků

(1) Prezident Evropského patentového úřadu je jmenován rozhodnutím správní rady.

(2) Viceprezidenti jsou jmenováni rozhodnutím správní rady po poradě s prezidentem.

(3) Členové stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu včetně jejich předsedů jsou jmenováni na návrh prezidenta Evropského patentového úřadu rozhodnutím správní rady. Po poradě s prezidentem Evropského patentového úřadu mohou být rozhodnutím správní rady jmenováni opětovně.

(4) Disciplinární pravomoc vůči zaměstnancům uvedeným v odstavcích 1 až 3 vykonává správní rada.

(5) Správní rada po konzultaci s prezidentem Evropského patentového úřadu může také jmenovat jako členy velkého stížnostního senátu právní členy národních soudů nebo quasi soudních orgánů smluvních států, kteří mohou i nadále působit jako soudci na národní úrovni. Jsou jmenováni na dobu tří let a mohou být jmenováni opětovně.

Článek 12

Služební povinnosti

Zaměstnanci Evropského patentového úřadu nesmějí, a to ani po skončení činnosti, zveřejňovat nebo využívat informace, které mají povahu služebního tajemství.

Článek 13

Spory mezi Organizací a zaměstnanci Evropského patentového úřadu

(1) Zaměstnanci a bývalí zaměstnanci Evropského patentového úřadu nebo jejich právní nástupci se mohou v případě sporů s Evropskou patentovou organizací odvolat ke Správnímu soudu Mezinárodní organizace práce v souladu se statutem soudu, ve lhůtách a za podmínek stanovených ve služebním řádu stálých zaměstnanců či penzijním řádu nebo vyplývajících ze zaměstnaneckých podmínek.

(2) Odvolání je přípustné pouze tehdy, jestliže dotčená osoba vyčerpala ostatní odvolací prostředky, které jí poskytuje služební řád, penzijní řád nebo zaměstnanecké podmínky.

Článek 14

Jazyky Evropského patentového úřadu, evropských patentových přihlášek a jiných dokumentů

(1) Úředními jazyky Evropského patentového úřadu jsou angličtina, francouzština a němčina.

- (2) Evropská patentová přihláška se podává v jednom z úředních jazyků nebo, je-li podána v některém jiném jazyce, přeložena do jednoho z úředních jazyků, v souladu s prováděcím předpisem. V průběhu řízení před Evropským patentovým úřadem lze tento překlad uvést do souladu se zněním přihlášky, jak byla podána. Není-li požadovaný překlad podán včas, považuje se přihláška za vzatou zpět.
- (3) Úřední jazyk Evropského patentového úřadu, v němž je evropská patentová přihláška podána nebo do kterého byla přeložena, se bude používat jako jazyk řízení ve všech řízeních před Evropským patentovým úřadem, nestanoví-li jinak prováděcí předpis.
- (4) Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo hlavní sídlo ve smluvním státě, jehož úřední jazyk je jiný než angličtina, francouzština nebo němčina, a příslušníci tohoto státu, kteří mají bydliště v zahraničí, mohou podávat písemnosti, které je třeba předložit ve stanovené lhůtě, v úředním jazyce tohoto státu. Předloží však překlad do některého z úředních jazyků Evropského patentového úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Není-li písemnost, která nepatří k podlohám evropské patentové přihlášky, podána v předepsaném jazyce nebo není-li včas podán požadovaný překlad, má se za to, že písemnost nebyla podána.
- (5) Evropské patentové přihlášky se zveřejňují v jazyce řízení.
- (6) Evropské patentové spisy se zveřejňují v jazyce řízení a obsahují i překlad nároků do obou ostatních úředních jazyků Evropského patentového úřadu.
- (7) Ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu se zveřejňují:
 - (a) Evropský patentový věstník;
 - (b) Úřední list Evropského patentového úřadu.
- (8) Zápisy do evropského patentového rejstříku se provádějí ve třech úředních jazycích Evropského patentového úřadu. V případech pochybnosti je závazným zápis v jazyce řízení.

Článek 15

Útvary pro řízení

Pro provádění řízení stanovených v této úmluvě se v Evropském patentovém úřadě zřizují:

- (a) přijímací oddělení;
- (b) rešeršní oddělení;
- (c) průzkumová oddělení;
- (d) odporová oddělení;
- (e) právní oddělení;

(f) stížnostní senáty;

(g) velký stížnostní senát.

Článek 16

Přijímací oddělení

Přijímací oddělení je příslušné k provádění vstupního a formálního průzkumu jakékoli evropské patentové přihlášky.

Článek 17

Rešeršní oddělení

Rešeršní oddělení jsou příslušná k vyhotovení zpráv o evropské rešerši.

Článek 18

Průzkumová oddělení

(1) Průzkumová oddělení jsou příslušná k průzkumu jakékoli evropské patentové přihlášky.

(2) Průzkumové oddělení se skládá ze tří technických členů. Projednáním až do konečného rozhodnutí je však zpravidla pověřen jeden člen oddělení. Ústní jednání probíhá před celým průzkumovým oddělením. Průzkumové oddělení je doplněno o právního člena, vyžaduje-li to podle jeho názoru povaha rozhodnutí. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy průzkumového oddělení.

Článek 19

Odporová oddělení

(1) Odporové oddělení je příslušné k projednání odporů proti evropským patentům.

(2) Odporové oddělení je tvořeno třemi technickými členy, z nichž alespoň dva se nezúčastnili řízení o udělení patentu, který je předmětem odporu. Člen, který se účastnil řízení o udělení patentu, nemůže být předsedou. Odporové oddělení může svěřit projednání odporu jednomu ze svých členů. Ústní jednání probíhá před celým odporovým oddělením. Má-li odporové oddělení za to, že povaha rozhodnutí to vyžaduje, je doplněno o právního člena, který se nezúčastnil řízení o udělení patentu. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy odporového oddělení.

Článek 20

Právní oddělení

(1) Právní oddělení je příslušné k rozhodnutím týkajícím se zápisů (a jejich výmazů) do evropského patentového rejstříku, jakož i zápisů do seznamu zástupců a jejich výmazů.

(2) Rozhodnutí právního oddělení činí jeden právní člen.

Článek 21

Stížnostní senáty

(1) Stížnostní senáty jsou příslušné k projednávání stížností proti rozhodnutím přijímacího oddělení, průzkumových oddělení, odporových oddělení a právního oddělení.

(2) V případě stížnosti proti rozhodnutí přijímacího oddělení nebo právního oddělení je stížnostní senát tvořen třemi právními členy.

(3) V případě stížnosti proti rozhodnutí průzkumového oddělení je stížnostní senát tvořen:
(a) dvěma technickými členy a jedním členem právním, týká-li se rozhodnutí zamítnutí evropské patentové přihlášky nebo udělení, omezení nebo zrušení evropského patentu a bylo-li vydáno průzkumovým oddělením tvořeným méně než čtyřmi členy;

(b) třemi technickými členy a dvěma členy právními, bylo-li rozhodnutí vydáno průzkumovým oddělením tvořeným čtyřmi členy nebo vyžaduje-li to podle názoru stížnostního senátu povaha stížnosti;

(c) třemi právními členy v ostatních případech.

(4) V případě stížnosti proti rozhodnutí odporového oddělení je stížnostní senát tvořen:
(a) dvěma technickými členy a jedním členem právním, bylo-li rozhodnutí vydáno odporovým oddělením tvořeným třemi členy;

(b) třemi technickými členy a dvěma členy právními, bylo-li rozhodnutí vydáno odporovým oddělením tvořeným čtyřmi členy nebo vyžaduje-li to podle názoru stížnostního senátu povaha stížnosti.

Článek 22

Velký stížnostní senát

(1) Velký stížnostní senát je příslušný:

(a) k rozhodování právních otázek, které mu byly předloženy stížnostními senáty;

(b) k zaujímání stanovisek k právním otázkám, které mu byly předloženy prezidentem Evropského patentového úřadu za podmínek stanovených v článku 112;

(c) k rozhodování o žádostech o revizi rozhodnutí stížnostních senátů za podmínek stanovených v článku 112a.

(2) V řízeních podle odst. 1 (a) a (b) je velký stížnostní senát tvořen pěti právními a dvěma technickými členy. V řízení podle odst. 1 (c) je velký stížnostní senát tvořen třemi nebo pěti členy, jak stanoví prováděcí předpis. Ve všech řízeních je předsedou právní člen.

Článek 23

Nezávislost členů senátů

(1) Členové velkého stížnostního senátu a stížnostních senátů jsou jmenováni na dobu pěti let a mohou být po tuto dobu ze svých funkcí odvoláni jen ze závažných důvodů a jen přijme-li takové rozhodnutí správní rada na návrh velkého stížnostního senátu. Nehledě na první větu, skončí funkční období členů senátů jejich rezignací nebo odchodem do důchodu v souladu se služebním řádem stálých zaměstnanců Evropského patentového úřadu.

(2) Členové senátů nemohou být členy přijímacího oddělení, průzkumových oddělení, odporových oddělení nebo právního oddělení.

(3) Ve svých rozhodnutích nejsou členové senátů vázáni žádnými pokyny a řídí se pouze ustanoveními této úmluvy.

(4) Jednací řády stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu se vydají v souladu s ustanoveními prováděcího předpisu. Podléhají schválení správní radou.

Článek 24

Vyloučení a odmítnutí

(1) Členové stížnostních senátů a velkého stížnostního senátu se nesmějí podílet na vyřizování stížnosti, pokud na ní mají osobní zájem, pokud se zúčastnili dříve věci jako zástupci některého z účastníků nebo pokud se podíleli na vydání napadeného rozhodnutí.

(2) Domnívá-li se člen stížnostního senátu nebo velkého stížnostního senátu, že se z důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo i z jiného důvodu nemůže podílet na vyřizování stížnosti, uvědomí o tom senát.

(3) Účastník řízení může odmítnout člena stížnostního senátu nebo velkého stížnostního senátu z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo při podezření z podjatosti. Odmítnutí je nepřipustné, učinil-li účastník úkon v řízení, ačkoli mu byl důvod k odmítnutí již znám. Odmítnutí nelze odůvodnit státní příslušností členů.

(4) Stížnostní senáty a velký stížnostní senát rozhodují v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 bez účasti příslušného člena. Při tomto rozhodování je odmítnutý člen zaměněn náhradníkem.

Článek 25

Technická expertiza

Na žádost příslušného národního soudu, který projednává žalobu na porušování nebo zrušovací žalobu, je Evropský patentový úřad povinen proti zaplacení příslušného poplatku poskytnout technickou expertizu týkající se evropského patentu, který je předmětem sporu. K vydání tohoto dobrozdání jsou příslušná průzkumová oddělení.

Hlava IV

Správní rada

Článek 26

Členství

(1) Správní rada je složena ze zástupců smluvních států a jejich náměstků. Každý smluvní stát má právo určit jednoho zástupce ve správní radě a jeho náměstka.

(2) Členům správní rady mohou v mezích stanovených jejím jednacím řádem asistovat poradci nebo experti.

Článek 27

Předsednictví

(1) Správní rada volí ze zástupců smluvních států a jejich náměstků předsedu a místopředsedu. Místopředseda z moci úřední zastoupí předsedu, nemůže-li plnit své povinnosti.

(2) Funkční období předsedy správní rady a jeho místopředsedy je tříleté. Do funkce mohou být zvoleni opětovně.

Článek 28

Představenstvo

(1) Je-li počet smluvních států alespoň osm, může správní rada vytvořit představenstvo, tvořené pěti jejími členy.

(2) Předseda a místopředseda správní rady jsou členy představenstva z moci úřední; ostatní tři členové jsou voleni správní radou.

(3) Funkční období členů volených správní radou je tříleté. Do funkce nemohou být zvoleni opětovně.

(4) Představenstvo plní úkoly, které mu v rámci svého jednacího řádu ukládá správní rada.

Článek 29

Zasedání

(1) Zasedání správní rady svolává její předseda.

(2) Jednání správní rady se zúčastňuje prezident Evropského patentového úřadu.

(3) Správní rada má řádná zasedání jednou ročně. Kromě toho se schází z podnětu předsedy nebo na žádost jedné třetiny smluvních států.

(4) Jednání správní rady probíhá podle programu a v souladu s jednacím řádem.

(5) Předběžný program obsahuje všechny otázky, jejichž zařazení požaduje v souladu s jednacím řádem smluvní stát.

Článek 30

Účast pozorovatelů

(1) Světová organizace duševního vlastnictví je zastoupena na zasedáních správní rady v souladu s ustanoveními smlouvy, kterou uzavře Evropská patentová organizace se Světovou organizací duševního vlastnictví.

(2) Jiné mezivládní organizace, které jsou pověřeny prováděním mezinárodních řízení v oblasti patentů, s nimiž Organizace uzavřela smlouvu, jsou zastoupeny na zasedáních správní rady v souladu s ustanoveními této smlouvy.

(3) Ostatní mezivládní a mezinárodní nevládní organizace vykonávající činnost, která Organizaci zajímá, mohou být pozvány správní radou, aby se daly zastoupit na jejích zasedáních při projednávání otázek společného zájmu.

Článek 31

Jazyky správní rady

(1) Jazyky užívanými při jednáních správní rady jsou angličtina, francouzština a němčina.

(2) Dokumenty předkládané správní radě a protokoly z jednání se vyhotovují ve třech jazycích uvedených v odstavci 1.

Článek 32

Zaměstnanci, prostory a vybavení

Evropský patentový úřad poskytne správní radě a výborům, které vytvoří, zaměstnance, prostory a vybavení, nezbytné k plnění jejich úkolů.

Článek 33

Pravomoci správní rady ve stanovených případech

(1) Správní rada je oprávněna měnit tato ustanovení:

- (a) lhůty stanovené touto úmluvou;
- (b) části II až VIII a část X této úmluvy, za účelem jejich uvedení do souladu s mezinárodní smlouvou týkající se patentů nebo předpisy Evropského společenství týkajícími se patentů;
- (c) prováděcí předpis.

(2) Správní rada je oprávněna v souladu s touto úmluvou přijmout nebo změnit tato ustanovení:

- (a) finanční řád;
- (b) služební řád stálých zaměstnanců a zaměstnanecké podmínky ostatních zaměstnanců Evropského patentového úřadu, mzdový tarif, jakož i druhy a pravidla pro poskytování dalších výhod;

(c) penzijní řád a zvyšování penzijních dávek v souladu se zvyšováním platů;

(d) poplatkový řád;

(e) svůj jednací řád.

(3) Nehledě na ustanovení článku 18 odst. 2 je správní rada oprávněna rozhodnout na základě zkušenosti, že v některých případech budou průzkumová oddělení tvořena jedním technickým členem. Toto rozhodnutí lze odvolat.

(4) Správní rada je oprávněna pověřit prezidenta Evropského patentového úřadu jednat a s jejím souhlasem uzavírat dohody jménem Evropské patentové organizace se státy, s mezivládními organizacemi a s dokumentačními středisky zřízenými na základě smluv s těmito organizacemi.

(5) Správní rada nemůže přijmout rozhodnutí podle odstavce 1(b):

- týkající se mezinárodní smlouvy, před vstupem této smlouvy v platnost;
- týkající se právního předpisu Evropských společenství, před jeho vstupem v platnost nebo, stanoví-li tento předpis lhůtu pro implementaci, před uplynutím této lhůty.

Článek 34

Hlasovací právo

(1) Právo hlasovat ve správní radě mají pouze smluvní státy.

(2) Každý smluvní stát má jeden hlas, nepoužijí-li se ustanovení článku 36.

Článek 35

Hlasování

(1) S výhradou ustanovení odstavců 2 a 3 přijímá správní rada rozhodnutí prostou většinou zastoupených a hlasujících smluvních států.

(2) Tříčtvrtinová většina hlasů zastoupených a hlasujících států se vyžaduje pro rozhodnutí, která je správní rada oprávněna přijímat podle článku 7, článku 11 odst. 1, článku 33 odst. 1 (a) a (c) a 2 až 4, článku 39 odst. 1, článku 40 odst. 2 a 4, článku 46, článku 134a, článku 149a odst. 2, článku 152, článku 153 odst. 7, článku 166 a článku 172.

(3) Pro rozhodnutí, k jejichž přijetí je správní rada zmocněna podle článku 33 odst. 1 (b), se vyžaduje jednomyslnost hlasujících smluvních států. Správní rada přijme taková rozhodnutí jen tehdy, jsou-li zastoupeny všechny smluvní státy. Rozhodnutí přijaté na základě článku 33 odst. 1 (b) nenabudou účinnosti, prohlásí-li smluvní stát do dvanácti měsíců ode dne rozhodnutí, že si nepřeje být rozhodnutím vázán.

(4) Zdržení se hlasování se nepovažuje za hlas.

Článek 36

Počítání hlasů

(1) Pro přijetí nebo změnu poplatkového řádu, jakož i pro přijetí rozpočtu Organizace a jeho změny nebo dodatečného rozpočtu, pokud se jimi zvyšuje finanční zatížení smluvních států, může každý smluvní stát požádat po prvním hlasovacím kole, v němž má každý smluvní stát jeden hlas, nezávisle na výsledku tohoto hlasování, aby proběhlo bezprostředně druhé kolo hlasování, v němž budou státům přiděleny hlasy podle odstavce 2. Rozhodnutí je dáno výsledkem tohoto druhého kola hlasování.

(2) Počet hlasů každého smluvního státu ve druhém hlasovacím kole se stanoví takto:

(a) procento vyplývající pro každý smluvní stát z podílového klíče pro zvláštní finanční příspěvky ve smyslu článku 40 odst. 3 a 4 se násobí počtem smluvních států a dělí pěti;

(b) takto zjištěný počet hlasů se zaokrouhlí na celé číslo nahoru;

(c) k tomuto počtu se přičte dalších pět hlasů;

(d) žádný smluvní stát však nemá více než 30 hlasů.

Hlava V

Finanční ustanovení

Článek 37

Krytí výdajů

Rozpočet organizace je hrazen:

(a) vlastními prostředky Organizace;

(b) platbami smluvních států na základě získaných udržovacích poplatků za evropské patenty v těchto státech;

(c) v případě potřeby zvláštními finančními příspěvky smluvních států;

(d) případně příjmy uvedenými v článku 146;

(e) případně – a pouze pro hmotné investice – půjčkami od třetích osob, zajištěnými pozemkem nebo budovami;

(f) případně financováním zvláštních projektů třetími osobami.

Článek 38

Vlastní prostředky Organizace

Vlastní prostředky Organizace zahrnují:

(a) všechny příjmy z poplatků a jiných zdrojů a také rezervy Organizace;

(b) prostředky penzijního rezervního fondu, které se považují za zvláštní kategorii příjmů Organizace, určenou na podporu penzijního plánu Organizace poskytováním vhodných rezerv.

Článek 39

Platby smluvních států na základě udržovacích poplatků za evropské patenty

(1) Každý smluvní stát platí Organizaci z každého udržovacího poplatku získaného v tomto státě za evropský patent poměrnou částku, jejíž výše odpovídá správní radou stanovené procentní sazbě z tohoto poplatku, která nesmí přesahovat 75 % a je stejná pro všechny smluvní státy. Pokud této procentní sazbě odpovídá částka nižší, než je jednotná minimální částka stanovená správní radou, platí smluvní stát Organizaci tuto minimální částku.

(2) Každý smluvní stát sdělí Organizaci všechny údaje, které Organizace považuje za nezbytné ke stanovení výše těchto plateb.

(3) Datum splatnosti těchto plateb stanoví správní rada.

(4) Není-li platba provedena v plné výši ke stanovenému datu, bude smluvní stát platit od tohoto dne úroky za nezaplacenou částku.

Článek 40

Výše poplatků a plateb - zvláštní finanční příspěvky

(1) Výše poplatků uvedených v článku 38 a procentní sazby uvedené v článku 39 se stanoví v takové výši, aby příjmy z nich zajistily vyrovnanost rozpočtu Organizace.

(2) Není-li však Organizace schopna dosáhnout vyrovnanosti rozpočtu za podmíněk uvedených v odstavci 1, vyplatí smluvní státy Organizaci zvláštní finanční příspěvky, jejichž výši pro příslušný rozpočtový rok stanoví správní rada.

(3) Tyto zvláštní finanční příspěvky se stanoví pro každý smluvní stát podle počtu patentových přihlášek podaných v předposledním roce před vstupem této úmluvy v platnost a na základě tohoto klíče:

(a) z poloviny podle počtu patentových přihlášek podaných v příslušném smluvním státě;

(b) z poloviny podle druhého nejvyššího počtu patentových přihlášek podaných v ostatních smluvních státech fyzickými i právníckými osobami majícími bydliště nebo sídlo na území tohoto smluvního státu.

Částky, kterými mají přispět státy, v nichž počet podaných patentových přihlášek převyšuje 25 000, se však jako celek znovu rozdělí podle celkového počtu patentových přihlášek podaných v těchto státech.

(4) Nelze-li výši příspěvku smluvního státu stanovit podle odstavce 3, stanoví správní rada její výši po dohodě s tímto státem.

(5) Pro zvláštní finanční příspěvky se použije přiměřeně článek 39 odst. 3 a 4.

(6) Zvláštní finanční příspěvky se vracejí i s úrokem, jehož sazba je pro všechny smluvní státy stejná. Vrácení se uskuteční, jakmile lze zajistit tyto prostředky v rozpočtu; takto zajištěné prostředky se rozdělí mezi smluvní státy podle klíče uvedeného v odstavcích 3 a 4 výše.

(7) Zvláštní finanční příspěvky zaplacené v určitém rozpočtovém roce se vracejí v plné výši dříve, než se vrátí zcela nebo zčásti zvláštní příspěvky zaplacené v pozdějším rozpočtovém roce.

Článek 41

Zálohy

(1) Na žádost prezidenta Evropského patentového úřadu poskytnou smluvní státy Organizaci zálohy na platby a příspěvky ve výši stanovené správní radou. Tyto zálohy jsou rozvrženy podle výše částek, které mají smluvní státy v příslušném rozpočtovém roce zaplatit.

(2) Ustanovení článku 39 odst. 3 a 4 se použije pro zálohy přiměřeně.

Článek 42

Rozpočet

(1) Rozpočet Organizace je vyrovnaný. Je sestavován v souladu s obecně přijímanými zásadami, stanovenými ve finančním řádu. V případě potřeby mohou být sestaveny rozpočty pozměňující či doplňkové.

(2) Rozpočet se sestavuje v zúčtovací jednotce, stanovené finančním řádem.

Článek 43

Schvalování výdajů

(1) Výdaje uvedené v rozpočtu se schvalují na dobu rozpočtového roku, nestanoví-li jinak finanční řád.

(2) Za podmínek stanovených finančním řádem mohou být prostředky, které nebyly použity do konce rozpočtového roku, s výjimkou prostředků na osobní výdaje, převedeny do příštího rozpočtového roku.

(3) Prostředky se člení do kapitol podle druhu a účelu výdajů a v případě potřeby se člení dále v souladu s finančním řádem.

Článek 44

Prostředky na nepředvídané výdaje

(1) Rozpočet Organizace může obsahovat prostředky na nepředvídané výdaje.

(2) Použití těchto prostředků Organizací podléhá předchozímu schválení správní radou.

Článek 45

Rozpočtový rok

Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

Článek 46

Příprava a schválení rozpočtu

(1) Prezident Evropského patentového úřadu předkládá správní radě návrh rozpočtu nejpozději ke dni stanovenému finančním řádem.

(2) Rozpočet a jeho změny či doplňky schvaluje správní rada.

Článek 47

Předběžný rozpočet

(1) Není-li na začátku rozpočtového roku rozpočet schválen správní radou, lze čerpat pro kapitolu nebo jiný oddíl rozpočtu podle ustanovení finančního řádu měsíční výdaje až do výše jedné dvanáctiny rozpočtových prostředků pro předchozí rozpočtový rok, pod podmínkou, že prostředky, kterými takto disponuje prezident Evropského patentového úřadu, nepřesáhnou jednu dvanáctinu prostředků stanovených v návrhu rozpočtu.

(2) Správní rada může s výhradou dodržení ostatních podmínek stanovených v odstavci 1 schválit výdaje převyšující jednu dvanáctinu prostředků.

(3) Platby uvedené v článku 37 písm. (b) se provádějí prozatímně za podmínek stanovených v článku 39 pro rok předcházející.

(4) Smluvní státy platí každý měsíc prozatímně a podle klíče stanoveného v článku 40 odst. 3 a 4 všechny zvláštní příspěvky nezbytné k tomu, aby bylo zajištěno provedení odstavců 1 a 2 tohoto článku. Pro tyto příspěvky se použije přiměřeně článek 39 odst. 4.

Článek 48

Plnění rozpočtu

(1) Prezident Evropského patentového úřadu plní rozpočet a jeho změny a doplňky na vlastní zodpovědnost a v mezích přidělených prostředků.

(2) V rámci rozpočtu může prezident Evropského patentového úřadu v mezích a za podmínek stanovených finančním řádem převádět prostředky mezi jednotlivými kapitolami či oddíly.

Článek 49

Revize rozpočtu

(1) Příjmový a výdajový účet i bilanci Organizace revidují auditoři skýtající veškeré záruky nezávislosti, jmenovaní správní radou na období pěti let, jež může být prodlouženo či obnoveno.

(2) Účelem revize, která se provádí na základě dokladů a v případě potřeby probíhá i na místě, je ověřit právoplatnost a správnost příjmů a vydání a řádnost hospodaření. Auditoři vyhotoví zprávu po skončení každého rozpočtového roku.

(3) Prezident Evropského patentového úřadu každoročně předkládá správní radě účty týkající se rozpočtu za předešlý rozpočtový rok a bilanci aktiv a pasiv Organizace spolu se zprávou auditorů.

(4) Správní rada schvaluje roční účty spolu se zprávou auditorů a uděluje prezidentovi Evropského patentového úřadu absolutorium se zřetelem k plnění rozpočtu.

Článek 50

Finanční řád

Finanční řád upravuje zejména:

- (a) způsob sestavení a plnění rozpočtu, jakož i předkládání a revize účtů;
- (b) způsoby a postup, podle nichž smluvní státy poskytují Organizaci platby a příspěvky stanovené v článku 37 a zálohy stanovené v článku 41;
- (c) předpisy o odpovědnosti účetních a úředníků uvolňujících finanční prostředky a optření k jejich kontrole;
- (d) sazby úroků uvedených v člancích 39, 40 a 47;
- (e) způsob výpočtu příspěvků placených na základě článku 146;
- (f) složení a úkoly rozpočtové komise, kterou vytvoří správní rada;
- (g) obecně přijímané zásady účetnictví, na nichž mohou být rozpočet a roční finanční zprávy založeny.

Článek 51

Poplatky

- (1) Evropský patentový úřad může vybírat poplatky za každý úřední výkon nebo řízení, prováděné podle této úmluvy.
- (2) Jiné lhůty pro placení poplatků, než jsou stanoveny touto úmluvou, stanoví prováděcí předpis.
- (3) Stanoví-li prováděcí předpis, že má být zaplacen poplatek, pak jsou rovněž uvedeny důsledky nezaplacení tohoto poplatku včas.

(4) Poplatkový řád stanoví zejména výši poplatků a způsoby jejich placení.

ČÁST II

HMOTNÉ PATENTOVÉ PRÁVO

Hlava I

Patentovatelnost

Článek 52

Patentovatelné vynálezy

(1) Evropské patenty se udělují na vynálezy ve všech oblastech techniky, pokud jsou nové, zahrnují vynálezeckou činnost a jsou průmyslově využitelné.

(2) Za vynálezy ve smyslu odstavce 1 se nepovažují zejména:

(a) objevy, vědecké teorie a matematické metody;

(b) estetické výtvořky;

(c) plány, pravidla a způsoby vykonávání duševní činnosti, hraní her nebo vykonávání obchodní činnosti, jakož i programy počítačů;

(d) podávání informací.

(3) Ustanovení odstavce 2 vylučují patentovatelnost předmětu nebo činností uvedených v tomto ustanovení pouze pokud se evropská patentová přihláška nebo evropský patent týkají tohoto předmětu nebo činností jako takových.

Článek 53

Výluky z patentovatelnosti

Evropské patenty se neudělují:

(a) na vynálezy, jejichž obchodní využití by se přičilo „veřejnému pořádku“ nebo morálce, přičemž využití vynálezu nelze za takové považovat jenom proto, že je zákonem nebo nařízením zakázáno ve všech smluvních státech nebo v některém z nich;

(b) na odrůdy rostlin a plemena zvířat nebo v podstatě biologické způsoby pěstování rostlin či chovu zvířat; toto ustanovení neplatí pro mikrobiologické postupy a výrobky těmito postupy získané;

(c) na způsoby chirurgického nebo terapeutického léčení lidského nebo zvířecího těla a diagnostické metody používané na lidském nebo zvířecím těle; toto ustanovení se nevztahuje na výrobky, zejména látky nebo směsi, pro použití při těchto způsobech.

Článek 54

Novost

(1) Vynález se považuje za nový, není-li součástí stavu techniky.

(2) Stav techniky obsahuje všechno, co bylo zpřístupněno veřejnosti písemným nebo ústním popisem, využíváním nebo jiným způsobem přede dnem podání evropské patentové přihlášky.

(3) Za součást stavu techniky se považuje rovněž obsah evropských patentových přihlášek v původně podaném znění, jejichž datum podání předchází den uvedený v odstavci 2 a které byly k tomuto dni nebo po tomto zveřejněny.

(4) Odstavce 2 a 3 nevylučují patentovatelnost látky nebo směsi, která je součástí stavu techniky, pro použití při způsobu uvedeném v článku 53 (c), pokud její použití při způsobu uvedeném v onom odstavci není součástí stavu techniky.

(5) Odstavce 2 a 3 rovněž nevylučují patentovatelnost jakékoli látky nebo směsi, uvedené v odst. 4 pro jakékoli zvláštní použití při způsobu uvedeném v článku 53 (c), pokud toto užití není součástí stavu techniky.

Článek 55

Zveřejnění, která nejsou na závadu

(1) Pro použití článku 54 se nepřihlíží ke zveřejnění vynálezu, pokud k němu nedošlo dříve než šest měsíců před podáním evropské patentové přihlášky a pokud přímo či nepřímo vyplývá:

(a) ze zřejmého zneužití vůči přihlašovatelovi nebo jeho právnímu předchůdci, nebo

(b) ze skutečnosti, že přihlašovatel nebo jeho právní předchůdce zveřejnil vynález na úřední nebo úředně uznané mezinárodní výstavě ve smyslu Úmluvy o mezinárodních výstavách, podepsané v Paříži 22. listopadu 1928 a naposledy revidované 30. listopadu 1972.

(2) V případě odstavce 1 (b) se použije odstavec 1 pouze v případě, že přihlašovatel při podání evropské patentové přihlášky uvede, že vynález byl takto zveřejněn, a ve lhůtě a za podmínek uvedených v prováděcím předpise předloží příslušné osvědčení.

Článek 56

Vynálezecká činnost

Vynález se považuje za vynález zahrnující vynálezeckou činnost, jestliže pro odborníka nevyplývá zřejmým způsobem ze stavu techniky. Obsahuje-li stav techniky také dokumenty uvedené v článku 54 odst. 3, nepřihlíží se k nim při posuzování vynálezecké činnosti.

Článek 57

Průmyslová využitelnost

Vynález se považuje za průmyslově využitelný, může-li jeho předmět být vyráběn nebo užíván v jakémkoli odvětví průmyslu včetně zemědělství.

Hlava II

Osoby oprávněné požadovat a získat evropský patent - uvedení vynálezce

Článek 58

Právo podat evropskou patentovou přihlášku

Evropskou patentovou přihlášku může podat každá fyzická nebo právnická osoba a každá společnost mající podle příslušného práva postavení právnické osoby.

Článek 59

Několik přihlašovatelů

Evropskou patentovou přihlášku mohou rovněž podat spolupřihlašovatelé nebo dva či více přihlašovatelů, kteří určí různé smluvní státy.

Článek 60

Právo na evropský patent

(1) Právo na evropský patent náleží vynálezci nebo jeho právnímu nástupci. Je-li vynálezce zaměstnancem, řídí se právo na evropský patent právem státu, na jehož území je zaměstnanec převážně zaměstnán; nelze-li určit stát, na jehož území je zaměstnanec převážně zaměstnán, použije se právo státu, na jehož území je podnik, k němuž zaměstnanec náleží.

(2) Vytvořilo-li vynález nezávisle na sobě několik osob, náleží právo na evropský patent osobě, jejíž evropská patentová přihláška má nejstarší datum podání, pokud byla tato přihláška zveřejněna.

(3) Pro účely řízení před Evropským patentovým úřadem se má za to, že přihlašovatel je oprávněn uplatnit právo na evropský patent.

Článek 61

Evropská patentová přihláška podaná neoprávněnými osobami

(1) Je-li rozhodnutím, které nabylo právní moci, přiznáno právo na udělení evropského patentu osobě, která není přihlašovatelem, může tato osoba v souladu s prováděcím předpisem:

(a) pokračovat místo přihlašovatele v řízení s patentovou přihláškou jako s přihláškou vlastní;

(b) podat novou evropskou patentovou přihlášku na stejný vynález nebo

(c) požádat o zamítnutí přihlášky.

(2) Pro novou přihlášku podanou podle odstavce 1 (b) se použije přiměřeně ustanovení článku 76 odst. 1.

Článek 62

Právo na uvedení vynálezce

Vynálezce má vůči přihlašovatelovi nebo majiteli evropského patentu právo být jako takový uveden před Evropským patentovým úřadem.

Hlava III

Účinky evropského patentu a evropské patentové přihlášky

Článek 63

Doba platnosti evropského patentu

(1) Doba platnosti evropského patentu je 20 let ode dne podání přihlášky.

(2) Ustanovením předchozího odstavce není omezeno právo smluvního státu rozšířit dobu platnosti evropského patentu nebo udělit odpovídající ochranu, která následuje bezprostředně po uplynutí doby platnosti patentu, a to za stejných podmínek, jaké platí pro národní patenty:

(a) v případě válečného nebo obdobného nouzového stavu postihujícího tento stát;

(b) je-li předmětem evropského patentu výrobek nebo způsob výroby či použití výrobku, který se před uvedením na trh v tomto státě musí podrobit zákonem stanovenému povolovacímu správnímu řízení.

(3) Odstavec 2 se použije přiměřeně i pro evropské patenty udělené společně pro skupinu smluvních států ve smyslu článku 142.

(4) Smluvní stát, který přijme ustanovení o rozšíření doby platnosti patentu nebo o odpovídající ochraně podle odstavce 2 (b), může na základě dohody uzavřené s Organizací pověřit Evropský patentový úřad úkoly souvisejícími s prováděním těchto ustanovení.

Článek 64

Práva plynoucí z evropského patentu

(1) S výhradou ustanovení odstavce 2 poskytuje evropský patent svému majiteli ode dne zveřejnění oznámení o jeho udělení a v každém smluvním státě, pro který byl udělen, stejná práva, jaká by mu poskytoval národní patent udělený v tomto státě.

(2) Je-li předmětem evropského patentu způsob, vztahuje se ochrana plynoucí z patentu i na výrobky tímto způsobem přímo získané.

(3) Porušení evropského patentu se projednává podle národního práva.

Článek 65

Překlad evropského patentu

(1) Každý smluvní stát může stanovit, že není-li evropský patent tak, jak byl udělen, pozměněn nebo omezen Evropským patentovým úřadem, vyhotoven v některém z jeho úředních jazyků, musí přihlašovatel nebo majitel patentu předložit ústřednímu úřadu průmyslového vlastnictví překlad uděleného, pozměněného nebo omezeného patentu do některého z jeho úředních jazyků podle své volby nebo, pokud tento stát stanovil užívání jednoho určitého úředního jazyka, překlad do tohoto jazyka. Lhůta pro předložení překladu činí tři měsíce ode dne zveřejnění oznámení o udělení, omezení nebo zachování evropského patentu v pozměněné podobě v Evropském patentovém věstníku, nestanoví-li příslušný stát delší lhůtu.

(2) Každý smluvní stát, který přijal ustanovení podle odstavce 1, může stanovit, že majitel patentu musí ve lhůtě tímto státem určené zaplatit v plné výši nebo zčásti náklady na zveřejnění tohoto překladu.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, že nejsou-li dodržena ustanovení přijatá na základě odstavců 1 a 2, považuje se evropský patent v tomto státě od počátku za neúčinný.

Článek 66

Rovnocennost podání evropské patentové přihlášky a přihlášky národní

Evropská patentová přihláška, jíž bylo přiznáno datum podání, je v určených smluvních státech rovnocenná řádně podané přihlášce národní, včetně případného práva přednosti uplatněného pro evropskou patentovou přihlášku.

Článek 67

Práva plynoucí z evropské patentové přihlášky po zveřejnění

(1) Ode dne zveřejnění zajišťuje evropská patentová přihláška přihlašovatelovi ve smluvních státech určených ve zveřejněné přihlášce prozatímní ochranu podle článku 64.

(2) Každý smluvní stát může stanovit, že evropská patentová přihláška nezajišťuje ochranu podle článku 64. Ochrana plynoucí ze zveřejnění evropské patentové přihlášky však nemůže být menší než ochrana, kterou právo příslušného státu spojuje s povinným zveřejněním národních patentových přihlášek bez průzkumu. V každém případě každý stát stanoví alespoň, že ode dne zveřejnění evropské patentové přihlášky se může přihlašovatel domáhat náhrady přiměřené okolnostem od každého, kdo v tomto smluvním státě využíval vynález, který je předmětem evropské patentové přihlášky, pokud by podle národního práva byl odpovědným za porušení národního patentu.

(3) Každý smluvní stát, jehož úředním jazykem není jazyk řízení, může stanovit, že prozatímní ochrana podle odstavců 1 a 2 je účinná až od doby, kdy překlad nároků do některého z úředních jazyků podle volby přihlašovatele nebo, pokud tento stát stanovil užívání jednoho určitého úředního jazyka, překlad do tohoto jazyka:

(a) byl zpřístupněn veřejnosti způsobem stanoveným národním právem, nebo

(b) byl sdělen tomu, kdo v tomto státě vynález, který je předmětem evropské patentové přihlášky, využívá.

(4) Je-li evropská patentová přihláška vzata zpět, považována za vzatou zpět nebo je-li pravomocně zamítnuta, má se za to, že účinky uvedené v odstavcích 1 a 2 nikdy nenastaly. Totéž platí pro účinky evropské patentové přihlášky ve smluvním státě, jehož určení bylo vzato zpět nebo se považuje za vzaté zpět.

Článek 68

Účinek zrušení nebo omezení evropského patentu

V tom rozsahu, v jakém byl evropský patent zrušen nebo omezen v řízení o odporu nebo o omezení či zrušení, má se za to, že evropská patentová přihláška a na ni udělený patent od počátku nemají zcela nebo zčásti účinky uvedené v člancích 64 a 67.

Článek 69

Rozsah ochrany

(1) Rozsah ochrany plynoucí z evropského patentu nebo z evropské patentové přihlášky je vymezen nároky. K výkladu nároků se však použije i popis a výkresy.

(2) Pro období do udělení evropského patentu je rozsah ochrany vyplývající z evropské patentové přihlášky vymezen nároky, obsaženými ve zveřejněné přihlášce. Evropský patent, jak byl udělen nebo pozměněn v řízení o odporu, omezení nebo zrušení, však zpětně určuje ochranu vyplývající z evropské patentové přihlášky, pokud tím není ochrana rozšířena.

Článek 70

Autentické znění evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu

(1) Znění evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu v jazyce řízení je autentickým zněním ve všech řízeních před Evropským patentovým úřadem a ve všech smluvních státech.

(2) Jestliže však byla evropská patentová přihláška podána v jazyce, který není úředním jazykem Evropského patentového úřadu, je toto znění přihláškou tak, jak byla podána, ve smyslu této úmluvy.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, že překlad do úředního jazyka tohoto státu ve smyslu této úmluvy se považuje v tomto státě za autentické znění, s výjimkou zrušovacího řízení, pokud z evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu v jazyce překladu vyplývá ochrana užší, než je ochrana vyplývající z této přihlášky nebo z tohoto patentu v jazyce řízení.

(4) Každý smluvní stát, který přijme ustanovení podle odstavce 3:

(a) musí umožnit přihlašovatelovi nebo majiteli patentu podat opravený překlad evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu. Tento opravený překlad nemá právní účinky, dokud nebyly splněny přiměřeně podmínky stanovené smluvním státem podle článku 65 odst. 2 a článku 67 odst. 3;

(b) může stanovit, že každý, kdo v tomto státě v dobré víře začal využívat vynález nebo vykonal za tím účelem účinné a vážné přípravy, přičemž toto využívání neznamenal porušení přihlášky nebo patentu ve znění původního překladu, může i poté, co nabyl účinků opravený překlad, bezplatně v tomto využití ve svém podniku nebo pro potřeby tohoto podniku pokračovat.

Hlava IV

Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

Článek 71

Převod a založení práv

Evropská patentová přihláška může být převedena nebo založit práva pro jeden nebo několik určených smluvních států.

Článek 72

Smluvní převod

Převod evropské patentové přihlášky se provádí písemně a vyžaduje podpis smluvních stran.

Článek 73

Smluvní licence

Evropská patentová přihláška může být celá nebo zčásti předmětem licencí pro území určených smluvních států nebo jejich část.

Článek 74

Použitelné právo

Nestanoví-li tato úmluva něco jiného, řídí se evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví v každém určeném smluvním státě a s účinkem pro tento stát právem, které v tomto státě platí pro národní patentové přihlášky.

ČÁST III

EVROPSKÁ PATENTOVÁ PŘIHLÁŠKA

Hlava I

Podání evropské patentové přihlášky a její náležitosti

Článek 75

Podání evropské patentové přihlášky

(1) Evropská patentová přihláška může být podána:

(a) u Evropského patentového úřadu nebo

(b) připouští-li to právo smluvního státu, a s výhradou článku 76 odst. 1, u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví nebo jiného příslušného orgánu tohoto státu. Každá přihláška takto podaná má stejný účinek, jako by byla podána v tentýž den u Evropského patentového úřadu.

(2) Ustanovení odstavce 1 nebrání použití právních předpisů, které ve smluvním státě:

(a) platí pro vynálezy, které s ohledem na povahu jejich předmětu nemohou být předány do zahraničí bez předchozího souhlasu příslušných orgánů tohoto státu, nebo

(b) stanoví, že každá přihláška musí být nejprve podána u národního úřadu, nebo podmiňují přímé podání u jiného orgánu předchozím souhlasem.

Článek 76

Evropské rozdělené přihlášky

(1) Každá evropská rozdělená přihláška se podává přímo u Evropského patentového úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Může být podána pouze na předmět, který nepřesahuje obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění; splňuje-li tento požadavek, považuje se rozdělená přihláška za podanou ke dni podání dřívější přihlášky a požívá práva přednosti.

(2) Všechny smluvní státy určené v dřívější přihlášce v době podání evropské rozdělené přihlášky se považují za určené i v rozdělené přihlášce.

Článek 77

Předání evropských patentových přihlášek

(1) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví smluvního státu předá Evropskému patentovému úřadu evropské patentové přihlášky, podané u tohoto úřadu nebo u jiného příslušného orgánu tohoto státu, v souladu s prováděcím předpisem.

(2) Žádná evropská patentová přihláška, jejíž předmět byl utajen, se Evropskému patentovému úřadu nepředává.

(3) Každá evropská patentová přihláška, která nebyla předána Evropskému patentovému úřadu včas, se považuje za vzatou zpět.

Článek 78

Náležitosti evropské patentové přihlášky

(1) Evropská patentová přihláška obsahuje:

(a) žádost o udělení evropského patentu;

(b) popis vynálezu;

(c) jeden nebo několik nároků;

(d) výkresy, na něž odkazuje popis nebo nároky;

(e) anotace

a splní podmínky stanovené v prováděcím předpise.

(2) Evropská patentová přihláška podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku a poplatku za rešerši. Není-li přihlašovací poplatek nebo poplatek za rešerši zaplacen včas, považuje se přihláška za vzatou zpět.

Článek 79

Určení smluvních států

(1) Všechny smluvní státy této úmluvy v době podání evropské patentové přihlášky se považují za určené v žádosti o udělení evropského patentu.

(2) Určení smluvního státu může podléhat zaplacení poplatku za určení.

(3) Určení smluvního státu lze vzít zpět kdykoli do udělení evropského patentu.

Článek 80

Den podání

Dnem podání evropské patentové přihlášky je den, kdy byly stanoveny stanovené prováděcím předpisem.

Článek 81

Uvedení vynálezce

Evropská patentová přihláška musí obsahovat uvedení vynálezce. Není-li přihlašovatel vynálezcem nebo jediným vynálezcem, musí uvedení vynálezce obsahovat rovněž prohlášení, jak získal přihlašovatel právo na patent.

Článek 82

Jednotnost vynálezu

Evropská patentová přihláška se může týkat pouze jednoho vynálezu nebo skupiny vynálezů navzájem tak spojených, že tvoří jedinou obecnou vynálezeckou myšlenku.

Článek 83

Objasnění vynálezu

Vynález musí být v evropské patentové přihlášce objasněn natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit.

Článek 84

Patentové nároky

Patentové nároky vymezují předmět, pro který se požaduje ochrana. Musí být jasné a stručné a být podloženy popisem.

Článek 85

Anotace

Anotace slouží výlučně pro technickou informaci; nelze ji použít k jinému účelu, zejména ne pro určení rozsahu požadované ochrany nebo pro aplikaci článku 54 odst. 3.

Článek 86

Udržovací poplatky za evropskou patentovou přihlášku

(1) Udržovací poplatky za evropské patentové přihlášky se platí podle prováděcího předpisu Evropskému patentovému úřadu. Tyto poplatky se platí za třetí a každý další rok, počítáno ode dne podání přihlášky. Není-li udržovací poplatek zaplacen včas, považuje se přihláška za vzatou zpět.

(2) Povinnost platit udržovací poplatky končí zaplacením poplatku splatného za rok, v němž je zveřejněno oznámení o udělení evropského patentu.

Hlava II

Právo přednosti

Článek 87

Právo přednosti

(1) Každý, kdo řádně podal
(a) v některém státě nebo pro některý stát, který je smluvním státem Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví
nebo
(b) v některém státě nebo pro některý stát, který je členem Dohody o zřízení Světové obchodní organizace,
přihlášku vynálezu s žádostí o patent nebo o užitný vzor nebo osvědčení o užitečnosti, nebo jeho právní nástupce, požívá pro účely podání evropské patentové přihlášky na tentýž vynález práva přednosti, a to po dobu dvanácti měsíců ode dne podání první přihlášky.

(2) Za přihlášku, která zakládá právo přednosti, se uznává každá řádná národní přihláška podle národního práva státu, kde byla podána, nebo podle dvoustranných či mnohostranných smluv, včetně této úmluvy.

(3) Za řádnou národní přihlášku se považuje každá přihláška, která postačuje ke zjištění dne, kdy byla podána, bez ohledu na její další osud.

(4) Za první přihlášku, od jejíhož dne podání běží prioritní lhůta, se považuje pozdější přihláška, která má stejný předmět jako dřívější první přihláška podaná ve stejném státě nebo pro stejný stát, pokud tato dřívější přihláška byla ke dni podání pozdější přihlášky vzata zpět, opuštěna nebo zamítnuta, aniž byla předložena k veřejnému nahlédnutí a aniž z ní přetrvala nějaká práva, a pokud nebyla podkladem k uplatnění práva přednosti. Tuto dřívější přihlášku nelze pak již použít jako podklad pro uplatnění práva přednosti.

(5) Došlo-li k prvnímu podání u úřadu průmyslového vlastnictví, na který se nevztahuje Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví nebo Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace, použijí se ustanovení odstavců 1 až 4, jestliže podle sdělení vydaného prezidentem Evropského patentového úřadu uznává tento orgán, že první podání učiněné u Evropského patentového úřadu zakládá právo přednosti za podmínek a s účinky, které jsou rovnocenné podmínkám a účinkům stanoveným pařížskou úmluvou.

Článek 88

Uplatnění práva přednosti

(1) Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti z dřívější přihlášky, musí předložit prohlášení o právu přednosti a další požadované dokumenty, v souladu s prováděcím předpisem.

(2) Pro evropskou patentovou přihlášku lze uplatnit několik práv přednosti, i když pocházejí z různých států. Několik práv přednosti lze případně uplatnit i pro každý nárok. Je-li uplatněno několik práv přednosti, pak se lhůty, které počínají běžet ode dne vzniku práva přednosti, počítají od nejstaršího data.

(3) Uplatňuje-li se pro evropskou patentovou přihlášku jedno nebo několik práv přednosti, pokrývá právo přednosti pouze ty prvky evropské patentové přihlášky, které jsou obsaženy v přihlášce nebo v přihláškách, z nichž se právo přednosti uplatňuje.

(4) Nejsou-li některé prvky vynálezu, pro něž se uplatňuje právo přednosti, obsaženy v nárocích uvedených v dřívější přihlášce, může být právo přednosti i přesto přiznáno, pokud jsou tyto prvky z podloh dřívější přihlášky jako celku výslovně patrné.

Článek 89

Účinek práva přednosti

Právo přednosti má ten účinek, že se den vzniku práva přednosti považuje pro použití článku 54 odst. 2 a 3 a článku 60 odst. 2 za den podání evropské patentové přihlášky.

ČÁST IV

UDĚLOVACÍ ŘÍZENÍ

Článek 90

Průzkum při podání a průzkum na formální náležitosti

(1) Evropský patentový úřad zjišťuje v souladu s prováděcím předpisem, zda přihláška splňuje podmínky pro přiznání data podání.

(2) Nelze-li na základě průzkumu podle odstavce 1 přiznat datum podání, neprojedná se přihláška jako evropská patentová přihláška.

(3) Bylo-li evropské patentové přihlášce přiznáno datum podání, zkoumá Evropský patentový úřad v souladu s prováděcím předpisem, byly-li splněny požadavky článku 14, 78 a 81, případně článku 88 odst. 1 a článku 133 odst. 2, jakož i další požadavky stanovené prováděcím předpisem.

(4) Zjistí-li Evropský patentový úřad při provádění průzkumu podle odst. 1 nebo 3 nedostatky, které mohou být odstraněny, poskytne přihlašovatelovi možnost tato nedostatky odstranit.

(5) Není-li nedostatek zjištěný při průzkumu podle odst. 3 odstraněn, přihláška se zamítne. Týká-li se nedostatek práva přednosti, má jeho nedodržení za následek ztrátu tohoto práva na přihlášku.

Článek 91

Průzkum na formální náležitosti

(vypuštěn)

Článek 92

Vyhotovení zprávy o evropské rešerši

Evropský patentový úřad v souladu s prováděcím předpisem vyhotoví a zveřejní zprávu o evropské rešerši ve vztahu k evropské patentové přihlášce na základě patentových nároků a s náležitým přihlédnutím k popisu a výkresům.

Článek 93

Zveřejnění evropské patentové přihlášky

(1) Evropský patentový úřad zveřejní evropskou patentovou přihlášku co nejdříve
(a) po uplynutí lhůty osmnácti měsíců ode dne podání nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, ode dne vzniku práva přednosti, nebo

(b) na žádost přihlašovatele před uplynutím této lhůty.

(2) Evropská patentová přihláška se zveřejní současně s evropským patentovým spisem, nabude-li rozhodnutí o udělení patentu účinnosti před uplynutím lhůty uvedené v odst. 1(a).

Článek 94

Průzkum evropské patentové přihlášky

(1) Na základě žádosti provede Evropský patentový úřad v souladu s prováděcím předpisem průzkum, zda evropská patentová přihláška a vynález, který je jejím předmětem, splňují požadavky této úmluvy. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za průzkum.

(2) Není-li žádost podána včas, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět.

(3) Vyplývá-li z průzkumu, že evropská patentová přihláška nebo vynález, který je jejím předmětem, nespĺňuje požadavky této úmluvy, vyzve průzkumové oddělení přihlašovatele, tak často, jak je to nutné, aby podal své připomínky a, s výhradou článku 123 odst. 1, upravil přihlášku.

(4) Neodpoví-li přihlašovatel včas na jakékoli sdělení průzkumového oddělení, považuje se přihláška za vzatou zpět.

Článek 95

Prodloužení lhůty pro podání žádosti o provedení průzkumu

(vypuštěn)

Článek 96

Průzkum evropské patentové přihlášky

(vypuštěn)

Článek 97

Udělení nebo zamítnutí

(1) Je-li průzkumové oddělení toho názoru, že evropská patentová přihláška a vynález, k němuž se vztahuje, splňují požadavky této úmluvy, rozhodne o udělení evropského patentu jsou-li splněny podmínky uvedené v prováděcím předpise.

(2) Je-li průzkumové oddělení toho názoru, že evropská patentová přihláška nebo vynález, k němuž se vztahuje, nespĺňuje požadavky této úmluvy, zamítne přihlášku, pokud tato úmluva nestanoví jinou sankci, než je zamítnutí.

(3) Rozhodnutí o udělení evropského patentu nabývá účinnosti dnem zveřejnění oznámení o tomto udělení v Evropském patentovém věstníku.

Článek 98

Zveřejnění evropského patentového spisu

Evropský patentový úřad zveřejní evropský patentový spis co nejdříve po zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku.

ČÁST V

ŘÍZENÍ O ODPORU A OMEZENÍ

Článek 99

Odpor

(1) Ve lhůtě devíti měsíců ode dne zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu v Evropském patentovém věstníku může každý proti tomuto patentu podat u Evropského patentového úřadu odpor v souladu s prováděcím předpisem. Odpor se považuje za podaný až po zaplacení poplatku za odpor.

(2) Odpor se vztahuje na evropský patent ve všech smluvních státech, ve kterých má účinek.

(3) Ti, kdo podali odpor, jsou spolu s majitelem patentu účastníky řízení o odporu.

(4) Prokáže-li někdo, že byl v některém smluvním státě na základě pravomocného rozhodnutí zapsán do patentového rejstříku tohoto státu namísto původního majitele, nahradí na základě své žádosti pro tento stát původního majitele. Bez ohledu na ustanovení článku 118 se dosavadní majitel patentu a ten, kdo takto uplatnil svá práva, nepovažují za spolumajitele, ledaže by o to oba požádali.

Článek 100

Důvody pro podání odporu

Odpor lze podat jen z důvodu, že:

(a) předmět evropského patentu není patentovatelný ve smyslu článků 52 až 57;

(b) evropský patent nepopisuje vynález natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit;

(c) předmět evropského patentu přesahuje obsah přihlášky v původně podaném znění nebo, byl-li patent udělen na základě rozdělené přihlášky nebo nové přihlášky podané podle článku 61, obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění.

Článek 101

Projednání odporu – Zrušení nebo zachování evropského patentu

(1) Je-li odpor přípustný, zkoumá odporové oddělení v souladu s prováděcím předpisem, zda alespoň jeden důvod pro podání odporu podle článku 100 brání zachování evropského patentu. Během tohoto průzkumu vyzývá odporové oddělení účastníky tak často, jak je nutno, aby předložili připomínky k jeho sdělením nebo ke sdělením ostatních účastníků.

(2) Je-li odporové oddělení toho názoru, že alespoň jeden důvod pro podání odporu brání zachování evropského patentu, zruší patent. Jinak zamítne odpor.

(3) Je-li odporové oddělení toho názoru, že s přihlédnutím ke změnám, které majitel patentu provedl v průběhu řízení o odporu, patent a vynález, který je jeho předmětem,

(a) splňují požadavky této úmluvy, rozhodne o zachování patentu tak, jak byl změněn, za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené prováděcím předpisem;

(b) nesplňují požadavky této úmluvy, zruší patent.

Článek 102

Zrušení nebo zachování evropského patentu

(vypuštěn)

Článek 103

Zveřejnění nového evropského patentového spisu

Dojde-li k zachování evropského patentu v pozměněné podobě ve smyslu článku 101 odst.3 (a), Evropský patentový úřad zveřejní nový evropský patentový spis co nejdříve po zveřejnění oznámení o rozhodnutí ve věci odporu v Evropském patentovém věstníku.

Článek 104

Náklady

(1) Každý z účastníků řízení o odporu nese náklady, které mu vznikly, pokud odporové oddělení v souladu s prováděcím předpisem nerozhodne z důvodu spravedlnosti o jiném rozdělení nákladů.

(2) Řízení o stanovení nákladů je upraveno prováděcím předpisem.

(3) Každé konečné rozhodnutí Evropského patentového úřadu o stanovení výše nákladů je pro účely výkonu rozhodnutí ve smluvních státech považováno za pravomocné rozhodnutí vydané civilním soudem státu, na jehož území má být výkon rozhodnutí proveden. Ověření tohoto rozhodnutí se omezí pouze na jeho pravost.

Článek 105

Vstup domnělého porušovatele patentu do řízení

(1) Každá třetí osoba může, v souladu s prováděcím předpisem, po uplynutí lhůty k podání odporu vstoupit do řízení o odporu, prokáže-li tato třetí osoba, že

(a) proti ní bylo zahájeno řízení pro porušení téhož patentu, nebo

(b) poté, co ji majitel patentu vyzval, aby upustil od údajného porušování patentu, zahájila tato třetí osoba proti tomuto majiteli soudní řízení ve věci určení, že neporušuje jeho patent.

(2) Přípustný vstup do řízení se projedná jako odpor.

Článek 105a

Žádost o omezení nebo zrušení

(1) Na žádost majitele může být evropský patent zrušen nebo omezen změnou nároků. Žádost se podává Evropskému patentovému úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Považuje se za podanou až po zaplacení poplatku ze omezení nebo zrušení.

(2) Žádost nelze podat, dokud probíhá ve vztahu k evropskému patentu řízení o odporu.

Článek 105b

Omezení nebo zrušení evropského patentu

(1) Evropský patentový úřad zkoumá, zda byla splněny požadavky stanovené v prováděcím předpise pro omezení nebo zrušení evropského patentu.

(2) Má-li Evropský patentový úřad za to, že žádost o omezení nebo zrušení evropského patentu splňuje tyto požadavky, rozhodne omezit nebo zrušit evropský patent v souladu s prováděcím předpisem. Jinak zamítne žádost.

(3) Rozhodnutí omezit nebo zrušit evropský patent platí pro evropský patent ve všech smluvních státech, pro který byl udělen. Účinnosti nabývá ke dni oznámení rozhodnutí v Evropském patentovém věstníku.

Článek 105c

Zveřejnění pozměněného evropského patentového spisu

Je-li evropský patent omezen podle článku 105b odst. 2, zveřejní Evropský patentový úřad pozměněný evropský patentový spis co nejdříve poté, co bylo oznámení o omezení zveřejněno v Evropském patentovém věstníku.

ČÁST VI

ŘÍZENÍ O STÍŽNOSTI

Článek 106

Rozhodnutí, proti nimž lze podat stížnost

(1) Stížnost lze podat proti rozhodnutí přijímacího oddělení, průzkumového oddělení, odporového oddělení a právního oddělení. Stížnost má odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí, kterým není pro některého z účastníků ukončeno řízení, lze napadnout stížností jen spolu s rozhodnutím, kterým řízení končí, pokud toto rozhodnutí nepřipouští samostatnou stížnost.

(3) Právo podat stížnost proti rozhodnutím týkajícím se rozdělení nebo stanovení nákladů v řízení o odporu může být omezeno prováděcím předpisem.

Článek 107

Osoby oprávněné podat stížnost a být účastníky řízení o stížnosti

Každý účastník řízení, které vedlo k rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat stížnost, pokud nebylo vyhověno jeho požadavkům. Ostatní účastníci tohoto řízení se stávají ex lege účastníky řízení o stížnosti.

Článek 108

Lhůta a forma stížnosti

Stížnost se podává v souladu s prováděcím předpisem u Evropského patentového úřadu ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí. Stížnost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za stížnost. Do čtyř měsíců od doručení rozhodnutí se v souladu s prováděcím předpisem podává odůvodnění stížnosti.

Článek 109

Autoremedura

(1) Považuje-li útvar, jehož rozhodnutí bylo napadeno, stížnost za přípustnou a oprávněnou, vyhová stížnosti sám. To neplatí, jestliže proti tomu, kdo podal stížnost, stojí jiný účastník řízení.

(2) Není-li stížnosti vyhověno ve lhůtě tří měsíců poté, kdy bylo podáno odůvodnění, je stížnost neprodleně předána stížnostnímu senátu bez stanoviska ve věci samé.

Článek 110

Projednání stížnosti

Je-li stížnost přípustná, zkoumá stížnostní senát, zda jí lze vyhovět. Projednávání stížnosti se provádí v souladu s prováděcím předpisem.

Článek 111

Rozhodnutí o stížnosti

(1) Po projednání stížnosti z hlediska její oprávněnosti stížnostní senát o stížnosti rozhodne. Stížnostní senát může buď rozhodnout v pravomoci útvaru, který vydal napadené rozhodnutí, nebo vrátit věc tomuto útvaru k dalšímu projednání.

(2) Vráti-li stížnostní senát věc k dalšímu projednání útvaru, který vydal napadené rozhodnutí, je tento útvar vázán rozhodnutím stížnostního senátu, pokud je zachován skutkový stav. Bylo-li napadené rozhodnutí vydáno přijímacím oddělením, je rozhodnutím stížnostního senátu vázáno i průzkumové oddělení.

Článek 112

Rozhodnutí nebo stanovisko velkého stížnostního senátu

(1) Pro zajištění jednotné aplikace práva nebo vznikne-li právní otázka zásadního významu:

(a) stížnostní senát z moci úřední nebo na návrh účastníka při projednávání věci předloží otázku velkému stížnostnímu senátu, má-li za to, že rozhodnutí je pro výše uvedené účely nezbytné. Jestliže stížnostní senát návrh zamítne, uvede důvody v konečném rozhodnutí;

(b) prezident Evropského patentového úřadu může velkému stížnostnímu senátu předložit právní otázku, jestliže dva stížnostní senáty vydaly o této otázce rozdílná rozhodnutí.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 (a) jsou účastníci řízení o stížnosti také účastníky řízení před velkým stížnostním senátem.

(3) Rozhodnutí velkého stížnostního senátu uvedené v odstavci 1 (a) je pro stížnostní senát při projednávání stížnosti závazné.

Článek 112a

Žádost o revizi velkým stížnostním senátem

(1) Každý účastník řízení o stížnosti, který byl nepříznivě dotčen rozhodnutím stížnostního senátu, může podat žádost o revizi rozhodnutí velkým stížnostním senátem.

(2) Žádost lze podat jen z těchto důvodů:

(a) na rozhodnutí se podílel člen stížnostního senátu při porušení článku 24 odst. (1) nebo přesto, že byl vyloučen na základě rozhodnutí podle článku 24 odst. (4);

(b) na rozhodnutí se podílela osoba, která nebyla jmenována členem senátu;

(c) došlo k podstatnému porušení článku 113;

(d) v řízení o stížnosti došlo k jinému závažnému procesnímu pochybení, jak je uvedeno v prováděcím předpisu;

(e) rozhodnutí mohlo být ovlivněno trestným činem, zjištěným za podmínek uvedených v prováděcím předpisu.

(3) Žádost o revizi nemá odkladný účinek.

(4) Žádost o revizi se podává s odůvodněním, v souladu s prováděcím předpisem. Žádost podle odstavce 2 (a) až (d) se podává do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí stížnostního senátu. Žádost podle odstavce 2 (e) se podává do dvou měsíců po zjištění trestného činu a v každém případě nejpozději do pěti let od doručení rozhodnutí stížnostního senátu. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení stanoveného poplatku.

(5) Velký stížnostní senát prověří žádost o revizi v souladu s prováděcím předpisem. Je-li žádost přípustná, zruší velký stížnostní senát napadené rozhodnutí a obnoví řízení před stížnostním senátem v souladu s prováděcím předpisem.

(6) Každý, kdo v určeném smluvním státě v dobré víře v období mezi rozhodnutím stížnostního senátu, které je předmětem revize, a zveřejněním oznámení o rozhodnutí velkého stížnostního senátu o žádosti o revizi, využíval vynález, který je předmětem zveřejněné evropské

patentové přihlášky nebo evropského patentu, nebo k takovému využívání provedl účinné a vážné přípravy, může bezplatně v tomto využívání ve svém podniku nebo pro jeho potřeby pokračovat.

ČÁST VII

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Hlava I

Společná ustanovení o řízení

Článek 113

Podklady pro rozhodnutí

(1) Rozhodnutí Evropského patentového úřadu mohou být založena jen na důvodech, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit.

(2) Evropský patentový úřad jedná a rozhoduje o evropské patentové přihlášce nebo o evropském patentu jen ve znění předloženém nebo schváleném přihlašovatelem nebo majitelem patentu.

Článek 114

Zjišťování skutečností z moci úřední

(1) V průběhu řízení zjišťuje Evropský patentový úřad skutečnosti z moci úřední; není přitom omezen na důvody, důkazy a návrhy uváděné účastníky.

(2) Evropský patentový úřad není povinen přihlédnout ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci nepředložili včas.

Článek 115

Připomínky třetích osob

V řízení před Evropským patentovým úřadem může po zveřejnění evropské patentové přihlášky každá třetí osoba v souladu s prováděcím předpisem předložit připomínky k patentovatelnosti vynálezu, jehož se týká přihláška nebo patent. Tato osoba se nestává účastníkem řízení.

Článek 116

Ústní jednání

(1) Ústní jednání se provádí z moci úřední, považuje-li to Evropský patentový úřad za účelné, nebo na návrh účastníka řízení. Evropský patentový úřad však může zamítnout návrh na další ústní jednání před stejným útvarem, pokud jsou stejní účastníci a stejný je i předmět jednání.

(2) Ústní jednání před přijímacím oddělením však proběhne na žádost přihlašovatele jen tehdy, považuje-li to přijímací oddělení za účelné nebo hodlá-li evropskou patentovou přihlášku zamítnout.

(3) Ústní jednání před přijímacím oddělením, průzkumovým oddělením a právním oddělením je neveřejné.

(4) Ústní jednání včetně vydání rozhodnutí před stížnostním senátem a velkým stížnostním senátem po zveřejnění evropské patentové přihlášky i před odporovým oddělením je veřejné, nerozhodne-li jinak příslušné oddělení v případě, kdy by veřejné jednání mohlo způsobit zejména účastníku řízení vážné a neoprávněné nevýhody.

Článek 117

Dokazování

(1) V řízení před Evropským patentovým úřadem jsou přípustné zejména tyto důkazní prostředky:

- (a) výslech účastníků;
- (b) vyžádání informací;
- (c) předložení listin;
- (d) výslech svědků;
- (e) znalecký posudek;
- (f) ohledání na místě;
- (g) písemné místopřísežné prohlášení.

(2) Postup při provádění tohoto dokazování stanoví prováděcí předpis.

Článek 118

Jednotnost evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu

Nejsou-li přihlašovatelé nebo majitelé evropského patentu pro různé určené smluvní státy totožní, považují se pro účely řízení před Evropským patentovým úřadem za spolupřihlašovatele nebo spolumajitele. Tím není dotčena jednotnost přihlášky nebo patentu v tomto řízení; zejména znění přihlášky nebo patentu je pro všechny určené smluvní státy totožné, nestanoví-li tato úmluva jinak.

Článek 119

Doručování

Rozhodnutí, předvolání, oznámení a sdělení doručuje Evropský patentový úřad z moci úřední v spuladu s prováděcím předpisem. Vyžadují-li to mimořádné okolnosti, lze doručení provést prostřednictvím ústředních úřadů průmyslového vlastnictví členských států.

Článek 120

Lhůty

Prováděcí předpis stanoví:

- (a) lhůty, které je nutno dodržet v řízení před Evropským patentovým úřadem a které nejsou stanoveny touto úmluvou;
- (b) způsob počítání lhůt, jakož i podmínky, za kterých mohou být tyto lhůty prodlouženy;
- (c) minimální a maximální délku lhůt, které stanoví Evropský patentový úřad.

Článek 121

Pokračování v řízení o evropské patentové přihlášce

(1) Nedodrží-li přihlašovatel lhůtu vůči Evropskému patentovému úřadu, může požádat o pokračování v řízení o evropské patentové přihlášce.

(2) Evropský patentový úřad žádosti vyhoví, jsou-li splněny požadavky uvedené v prováděcím předpisu. Jinak žádost zamítne.

(3) Je-li žádosti vyhověno, má se za to, že právní následky nedodržení lhůty nevznikly.

(4) Pokračování v řízení je vyloučeno pro lhůty uvedené v článku 87 odst. 1, článku 108 a 112a odst. 4, jakož i lhůty pro podání žádosti o pokračování v řízení a navrácení práv. Prováděcí předpis může vyloučit pokračování v řízení pro další lhůty.

Článek 122

Restitutio in integrum

(1) Přihlašovatel nebo majitel evropského patentu, který přes veškerou, okolnostem přiměřenou péči nemohl dodržet lhůtu vůči Evropskému patentovému úřadu, jsou na jeho žádost navrácena práva, je-li přímým důsledkem zmeškání této lhůty zamítnutí evropské patentové přihlášky nebo žádosti, skutečnost, že evropská patentová přihláška se považuje za vzatou zpět, zrušení evropského patentu nebo ztráta jiného práva či opravného prostředku.

(2) Evropský patentový úřad žádosti vyhoví, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a případné další požadavky uvedené v prováděcím předpisu. Jinak žádost zamítne.

(3) Je-li žádosti vyhověno, má se za to, že právní následky nedodržení lhůty nevznikly.

(4) Navrácení práv je vyloučeno pro lhůtu pro podání žádosti o navrácení práv. Prováděcí předpis může vyloučit navrácení práv pro další lhůty.

(5) Každý, kdo v dobré víře začal v určeném smluvním státě v období od ztráty práv uvedené v odstavci 1 do zveřejnění oznámení o navrácení těchto práv využívat vynález, který je předmětem zveřejněné evropské patentové přihlášky nebo evropského patentu, nebo k takovému využívání provedl účinné a vážné přípravy, může bezplatně v tomto využívání ve svém podniku nebo pro jeho potřeby pokračovat.

(6) Tímto článkem není dotčeno právo smluvního státu upravit navrácení práv i pro lhůty, které jsou stanoveny touto úmluvou a které mají být dodrženy vůči orgánům tohoto státu.

Článek 123

Změny

(1) V evropské patentové přihlášce nebo v evropském patentu lze během řízení před Evropským patentovým úřadem provést změny v souladu s prováděcím předpisem. V každém případě má přihlašovatel z vlastního podnětu alespoň jednu možnost pozměnit přihlášku.

(2) V evropské patentové přihlášce nebo v evropském patentu nelze provést takové změny, které by vedly k rozšíření jejich předmětu nad rámec obsahu přihlášky v původně podaném znění.

(3) V evropském patentu nelze provést takové změny, které by vedly k rozšíření ochrany z něj vyplývající.

Článek 124

Informace o stavu techniky

(1) Evropský patentový úřad může v souladu s prováděcím předpisem vyzvat přihlašovatele, aby poskytl informace o stavu techniky, k němuž bylo přihlédnuto v řízeních o národním nebo regionálním patentu a který se týká vynálezu, který je předmětem evropské patentové přihlášky.

(2) Nevyhoví-li přihlašovatel ve stanovené lhůtě výzvě podle odstavce 1, považuje se evropská patentová přihláška za vzatou zpět.

Článek 125

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li tato úmluva příslušné procesní ustanovení, přihlédne Evropský patentový úřad k zásadám procesního práva obecně uznávaným ve smluvních státech.

Článek 126

Zánik finančních závazků

(vypuštěn)

Hlava II

Informování veřejnosti a úřadů

Článek 127

Evropský patentový rejstřík

Evropský patentový úřad vede evropský patentový rejstřík, do kterého se zapisují údaje uvedené v prováděcím předpisu. Žádný zápis do evropského patentového rejstříku se neprovede před zveřejněním evropské patentové přihlášky. Evropský patentový rejstřík je přístupný k veřejnému nahlédnutí.

Článek 128

Nahlížení do spisů

(1) Spisy týkající se evropské patentové přihlášky, která nebyla dosud zveřejněna, lze poskytnout k nahlédnutí pouze se souhlasem přihlašovatele.

(2) Kdo prokáže, že přihlašovatel proti němu uplatnil práva z evropské patentové přihlášky, může nahlédnout do spisu i před zveřejněním této přihlášky a bez souhlasu přihlašovatele.

(3) Po zveřejnění evropské oddělené přihlášky nebo nové evropské patentové přihlášky podané podle článku 61 odst. 1 může každý nahlédnout do spisu dřívější přihlášky i před jejím zveřejněním a bez souhlasu přihlašovatele.

(4) Po zveřejnění evropské patentové přihlášky lze do spisu týkajícího se této přihlášky a patentu na jejím základě uděleného nahlédnout na žádost, s výhradou omezení stanovených prováděcím předpisem.

(5) Ještě před zveřejněním evropské patentové přihlášky může Evropský patentový úřad sdělit třetím osobám nebo zveřejnit údaje uvedené v prováděcím předpisu.

Článek 129

Periodické publikace

Evropský patentový úřad vydává periodicky:

(a) Evropský patentový věstník, který obsahuje údaje, jejichž zveřejnění ukládá tato úmluva, prováděcí předpis nebo prezident Evropského patentového úřadu;

(b) Úřední list, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydávané prezidentem Evropského patentového úřadu a všechny další informace týkající se této úmluvy a jejího provádění.

Článek 130

Výměna informací

(1) Není-li v této úmluvě nebo v národním právu uvedeno jinak, Evropský patentový úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví smluvních států si na žádost sdělují veškeré užitečné informace o evropských i národních patentových přihláškách a patentech, jakož i o řízení, která se jich týkají.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije i pro předávání informací na základě pracovních dohod mezi Evropským patentovým úřadem a:

- (a) ústředními úřady průmyslového vlastnictví jiných států;
- (b) mezivládními organizacemi pověřenými udělováním patentů;
- (c) jinou organizací.

(3) Předávání informací podle odstavců 1 a 2 (a) a (b) nepodléhají omezením uvedeným v článku 128. Správní rada může rozhodnout, že ani předávání informací podle odstavce 2 (c) nepodléhá omezením uvedeným v článku 128, pokud příslušná organizace pokládá předané informace až do zveřejnění evropské patentové přihlášky za důvěrné.

Článek 131

Administrativní a právní spolupráce

(1) Nestanoví-li tato úmluva nebo národní právo něco jiného, Evropský patentový úřad a soudy či orgány smluvních států si na žádost vzájemně pomáhají předáváním informací nebo zpřístupněním spisů k nahlédnutí. Poskytuje-li Evropský patentový úřad spisy k nahlédnutí soudům, státním zastupitelstvím nebo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví, nepodléhá toto nahlížení omezením uvedeným v článku 128.

(2) Na základě dožádání o právní pomoc ze strany Evropského patentového úřadu provedou soudy nebo jiné příslušné orgány smluvních států pro tento úřad v mezích své pravomoci šetření nebo jiná soudní opatření.

Článek 132

Výměna publikací

(1) Evropský patentový úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví smluvních států si na žádost vzájemně poskytují pro vlastní potřebu a zdarma jeden nebo více výtisků příslušných publikací.

(2) Evropský patentový úřad může uzavřít dohody o výměně nebo poskytování publikací.

Hlava III

Zastupování

Článek 133

Obecné zásady zastupování

(1) S výhradou ustanovení odstavce 2 není nikdo povinen být v řízení podle této úmluvy zastoupen kvalifikovaným zástupcem.

(2) Fyzické nebo právnické osoby, které nemají bydliště nebo sídlo v některém smluvním státě, jsou zastoupeny kvalifikovaným zástupcem a jednají jeho prostřednictvím ve všech

řízení podle této úmluvy s výjimkou podání evropské patentové přihlášky; prováděcí předpis může stanovit další výjimky.

(3) Fyzické nebo právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v některém smluvním státě, mohou být v řízení podle této úmluvy zastoupeny zaměstnancem, který nemusí být kvalifikovaným zástupcem, ale je zmocněn v souladu s prováděcím předpisem. Prováděcí předpis může stanovit, zda a za jakých podmínek může zaměstnanec právnické osoby zastupovat také jiné právnické osoby, které mají hlavní sídlo v některém smluvním státě a mají s ní ekonomické vazby.

(4) Prováděcí předpis může stanovit zvláštní ustanovení o společném zastupování účastníků jednajících společně.

Článek 134

Zastupování před Evropským patentovým úřadem

(1) Zastupovat fyzické nebo právnické osoby v řízeních podle této úmluvy mohou pouze kvalifikovaní zástupci, zapsaní do seznamu vedeného za tím účelem Evropským patentovým úřadem.

(2) Každá fyzická osoba, která:

(a) je příslušníkem některého smluvního státu;

(b) má sídlo nebo místo výkonu práce v některém smluvním státě;

(c) složila evropskou kvalifikační zkoušku, může být zapsána do seznamu kvalifikovaných zástupců.

(3) Během jednoho roku ode dne, kdy nabyl účinnosti přístup státu k této úmluvě, může o zápis do tohoto seznamu požádat také fyzická osoba, která

(a) je příslušníkem tohoto státu;

(b) má sídlo nebo místo výkonu práce ve státě, který přistoupil k úmluvě, a

(c) je oprávněna zastupovat fyzické nebo právnické osoby ve věcech patentových před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví tohoto státu. Tam, kde takové oprávnění není podmíněno požadavkem zvláštní odborné kvalifikace, musí tato osoba takto působit v tomto státě alespoň pět let.

(4) Zápis se provede na žádost doloženou osvědčeními o splnění podmínek uvedených v odstavci 2 nebo 3.

(5) Osoby zapsané do seznamu kvalifikovaných zástupců jsou oprávněny zastupovat ve všech řízeních podle této úmluvy.

(6) Každá osoba zapsaná do seznamu uvedeného v odstavci 1 je oprávněna mít pro výkon činnosti kvalifikovaného zástupce sídlo v každém smluvním státě, v němž probíhají řízení podle této úmluvy, s přihlédnutím k protokolu o centralizaci, který je přílohou této úmluvy. Orgány tohoto státu mohou odejmout toto oprávnění jen v jednotlivých případech a jen za použití

národních předpisů na ochranu veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Před přijetím takového opatření musí být konzultován prezident Evropského patentového úřadu.

(7) Prezident Evropského patentového úřadu může udělit výjimku z:

(a) požadavku odstavce 2 (a) nebo 3 (a), za zvláštních okolností;

(b) požadavku odstavce 3 (c) druhá věta, poskytne-li přihlašovatel důkaz, že získal příslušnou kvalifikaci jiným způsobem.

(8) Stejným způsobem jako kvalifikovaný zástupce může v řízeních podle této úmluvy zastupovat i advokát oprávněný působit v některém smluvním státě a mající v tomto státě své sídlo, v tom rozsahu, v jakém je oprávněn působit v tomto státě jako kvalifikovaný zástupce ve věcech patentových. Ustanovení odstavce 6 se použije přiměřeně.

Článek 134a

Institut kvalifikovaných zástupců před Evropským patentovým úřadem

(1) Správní rada je oprávněna vydat a změnit ustanovení týkající se:

(a) Institutu kvalifikovaných zástupců před Evropským patentovým úřadem, dále jen Institutu;

(b) kvalifikace a výcviku vyžadovaných pro přijetí k evropské kvalifikační zkoušce a provádění této zkoušky;

(c) disciplinární pravomoci tohoto Institutu nebo Evropského patentového úřadu vůči kvalifikovaným zástupcům;

(d) Povinnosti mlčenlivosti kvalifikovaného zástupce a práva kvalifikovaného zástupce odmítnout zveřejnit v řízení před Evropským patentovým úřadem obsah sdělení mezi kvalifikovaným zástupcem a jeho klientem nebo jinou osobou.

(2) Každá osoba zapsaná do seznamu kvalifikovaných zástupců uvedeného v článku 134 odst. 1, je členem Institutu.

ČÁST VIII

DOPADY NA NÁRODNÍ PRÁVO

Hlava I

Konverze na národní patentovou přihlášku

Článek 135

Žádost o provedení národního řízení

(1) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví určeného smluvního státu provede řízení o udělení národního patentu pouze na žádost přihlašovatele nebo majitele evropského patentu, a to v těchto případech:

(a) považuje-li se evropská patentová přihláška za vzatou zpět podle článku 77 odst. 3;

(b) v dalších případech stanovených národním právem, kdy je podle této úmluvy evropská patentová přihláška zamítnuta nebo vzata zpět nebo se považuje za vzatou zpět nebo je evropský patent zrušen.

(2) V případě uvedeném v odst. 1 (a) se žádost o konverzi podává u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví, kde byla podána evropská patentová přihláška. Tento úřad, s výhradou ustanovení o národní bezpečnosti, předá žádost přímo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví smluvních států v ní uvedených.

(3) V případech uvedených v odst. 1 (b) musí být žádost o konverzi podána u Evropského patentového úřadu v souladu s prováděcím předpisem. Považuje se za podanou až po zaplacení poplatku za konverzi. Evropský patentový úřad předá žádost ústředním úřadům průmyslového vlastnictví smluvních států v ní uvedených.

(4) Účinek evropské patentové přihlášky uvedený v článku 66 zaniká, není-li žádost o konverzi podána včas.

Článek 136

Podání a předání žádosti

(vypuštěn)

Článek 137

Formální náležitosti konverze

(1) Evropská patentová přihláška předaná podle článku 135 odst. 2 nebo 3 nepodléhá formálním požadavkům národního práva, které se liší od požadavků této úmluvy, nebo požadavkům dodatečným.

(2) Ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému je předána přihláška, může požadovat, aby přihlašovatel ve lhůtě nejméně dvou měsíců:

(a) zaplatil národní přihlašovací poplatek;

(b) předložil překlad původního znění evropské patentové přihlášky do některého z úředních jazyků tohoto státu, případně i překlad znění upraveného během řízení před Evropským patentovým úřadem, na jehož základě si přihlašovatel přeje provést národní řízení.

Hlava II

Zrušení a starší práva

Článek 138

Důvody ke zrušení

(1) S výhradou článku 139 může být evropský patent zrušen s účinkem pouze na území smluvního státu z těchto důvodů:

- (a) není-li předmět evropského patentu patentovatelný podle článků 52 až 57;
- (b) nepopisuje-li evropský patent vynález natolik jasně a úplně, aby jej mohl odborník uskutečnit;
- (c) přesahuje-li předmět evropského patentu obsah přihlášky v původně podaném znění nebo, byl-li patent udělen na základě oddělené přihlášky nebo nové přihlášky podané podle článku 61, obsah dřívější přihlášky v původně podaném znění;
- (d) byla-li ochrana vyplývající z evropského patentu rozšířena; nebo
- (e) nemá-li majitel evropského patentu na něj ve smyslu článku 60 odst. 1 právo.

(2) Týkají-li se důvody ke zrušení evropského patentu jen zčásti, omezí se patent odpovídající změnou patentových nároků a částečným zrušením.

(3) V řízení před příslušným soudem nebo orgánem ve věci platnosti evropského patentu má majitel patentu právo omezit patent změnou nároků. Takto omezený patent je podkladem pro řízení.

Článek 139

Starší práva a práva, která vznikla ve stejný den

(1) V každém určeném smluvním státě se evropská patentová přihláška nebo evropský patent posuzují z hlediska starších práv ve vztahu k národní patentové přihlášce nebo národnímu patentu stejně, jako by šlo o národní patentovou přihlášku nebo národní patent.

(2) Národní patentová přihláška nebo národní patent se ve smluvním státě posuzují z hlediska starších práv ve vztahu k evropskému patentu, který určuje tento smluvní stát, stejně, jako by evropský patent byl patentem národním.

(3) Každý smluvní stát může stanovit, zda a za jakých podmínek lze vynálezu popsanému současně v evropské patentové přihlášce nebo evropském patentu a národní patentové přihlášce nebo národním patentu se stejným dnem podání nebo, bylo-li uplatněno právo přednosti, se stejným dnem vzniku práva přednosti, poskytnout ochranu zároveň oběma přihláškami nebo oběma patenty.

Hlava III

Další účinky

Článek 140

Národní užité vzory a osvědčení užitečnosti

Články 66, 124, 135, 137 a 139 se použijí přiměřeně i pro užité vzory a osvědčení užitečnosti a pro jejich přihlášky ve smluvních státech, jejichž právo upravuje tyto druhy ochrany.

Článek 141

Udržovací poplatky za evropský patent

(1) Udržovací poplatky za evropský patent lze vybírat pouze za roky, které následují po roce uvedeném v článku 86 odst. 2.

(2) Nastane-li splatnost udržovacích poplatků do dvou měsíců po zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu, považují se tyto poplatky za řádně zaplacené, jsou-li zaplacený v této lhůtě. Příplatek stanovený národním právem se nevybírání.

ČÁST IX

ZVLÁŠTNÍ ÚMLUVY

Článek 142

Jednotné patenty

(1) Skupina smluvních států, která ve zvláštní dohodě stanovila, že evropský patent udělený pro tyto státy má na celém jejich území jednotnou povahu, může stanovit, že evropský patent lze udělit pouze společně pro všechny tyto státy.

(2) Využije-li skupina smluvních států možnosti uvedené v odstavci 1, použijí se ustanovení této části.

Článek 143

Zvláštní útvary Evropského patentového úřadu

(1) Skupina smluvních států může pověřit Evropský patentový úřad dodatečnými úkoly.

(2) K provádění dodatečných úkolů uvedených v odstavci 1 mohou být v rámci Evropského patentového úřadu vytvořeny zvláštní útvary společné pro státy náležející k této skupině. Tyto zvláštní útvary řídí prezident Evropského patentového úřadu; článek 10 odst. 2 a 3 se použije přiměřeně.

Článek 144

Zastupování před zvláštními útvary

Skupina smluvních států může vydat zvláštní ustanovení o zastupování účastníků před útvary uvedenými v článku 143 odst. 2.

Článek 145

Užší výbor správní rady

(1) Skupina smluvních států může zřídit užší výbor správní rady pro kontrolu činnosti zvláštních útvarů vytvořených podle článku 143 odst. 2; Evropský patentový úřad poskytne tomuto výboru zaměstnance, prostory a vybavení, nezbytné k plnění jeho úkolů. Prezident

Evropského patentového úřadu odpovídá užšímu výboru správní rady za činnost zvláštních útvarů.

(2) Složení, pravomoci a činnost užšího výboru určí skupina smluvních států.

Článek 146

Pokrytí nákladů na provádění zvláštních úkolů

Pověří-li skupina smluvních států Evropský patentový úřad dalšími úkoly ve smyslu článku 143, nese tato skupina náklady vzniklé při provádění těchto úkolů Organizací. Byly-li k provádění těchto dodatečných úkolů vytvořeny v Evropském patentovém úřadu zvláštní útvary, nese skupina smluvních států náklady na zaměstnance, prostory a vybavení připadající na tyto útvary. Článek 39 odst. 3 a 4, článek 41 a 47 se použijí přiměřeně.

Článek 147

Platby udržovacích poplatků za jednotné patenty

Stanoví-li skupina smluvních států společný sazebník udržovacích poplatků, vypočte se poměrná částka uvedená v článku 39 odst. 1 z tohoto společného sazebníku; minimální částka uvedená v článku 39 odst. 1 platí i pro jednotný patent. Článek 39 odst. 3 a 4 se použije přiměřeně.

Článek 148

Evropská patentová přihláška jako předmět vlastnictví

(1) Nestanoví-li skupina smluvních států něco jiného, použije se článek 74.

(2) Skupina smluvních států může stanovit, že evropská patentová přihláška, ve které jsou tyto smluvní státy určeny, může být převedena, dána do zástavy nebo být předmětem exekuce pouze ve vztahu ke všem smluvním státům skupiny a jen v souladu s ustanoveními zvláštní dohody.

Článek 149

Společné určení

(1) Skupina smluvních států může stanovit, že tyto státy mohou být určeny pouze společně a že určení jednoho nebo několika států této skupiny se považuje za určení všech těchto států.

(2) Je-li Evropský patentový úřad úřadem určeným ve smyslu článku 153 odst. 1, použije se odstavec 1, uvedl-li přihlašovatel v mezinárodní přihlášce, že si přeje získat evropský patent pro jeden nebo několik určených států náležejících do této skupiny. Toto ustanovení se použije i tehdy, určil-li přihlašovatel v mezinárodní přihlášce jeden smluvní stát náležející do této skupiny, jehož národní právo stanoví, že určení tohoto státu má účinky evropské patentové přihlášky.

Článek 149a

Jiné dohody mezi smluvními státy

(1) Nic v této úmluvě neomezuje právo některých nebo všech smluvních států uzavírat zvláštní dohody v jakýchkoli otázkách týkajících se evropských patentových přihlášek nebo evropských patentů, které podle této úmluvy podléhají národnímu právu a řídí se jím, jako například

(a) dohoda o zřízení evropského patentového soudu, společného členským státům – účastníkům dohody;

(b) dohoda o zřízení útvaru, společného členským státům – účastníkům dohody, který vydává na žádost národních soudů nebo quasi – soudních orgánů posudky o otázkách evropského nebo harmonizovaného národního patentového práva;

(c) dohoda, podle níž se smluvní státy – účastníci dohody zcela nebo zčásti vzdají překladů evropských patentů podle článku 65;

(d) dohoda, podle níž smluvní státy – účastníci dohody stanoví, že překlady evropských patentů podle článku 65 mohou být podávány u Evropského patentového úřadu a jím zveřejňovány.

(2) Správní rada je oprávněna rozhodnout, že:

(a) členové stížnostních senátů nebo velkého stížnostního senátu mohou působit v evropském patentovém soudu nebo společném útvaru a zúčastnit se řízení před tímto soudem nebo útvarem v souladu se zněním takové smlouvy;

(b) Evropský patentový úřad vybaví společný útvar personálem, prostorami a vybavením, nezbytným pro plnění jeho povinností, a výdaje tohoto útvaru budou hrazeny zcela nebo zčásti Organizací.

ČÁST X

MEZINÁRODNÍ PŘIHLÁŠKY PODLE SMLOUVY O PATENTOVÉ SPOLUPRÁCI – PŘIHLÁŠKY EURO-PCT

Článek 150

Použití Smlouvy o patentové spolupráci

(1) Smlouva o patentové spolupráci z 19. června 1970, dále jen PCT, se použije v souladu s ustanoveními této části.

(2) Mezinárodní přihlášky podané podle PCT mohou být předmětem řízení před Evropským patentovým úřadem. V těchto řízeních se použijí ustanovení PCT a prováděcího předpisu k ní, doplněná o ustanovení této úmluvy. Jsou-li ustanovení této úmluvy v rozporu s ustanoveními PCT, mají přednost ustanovení PCT a prováděcího předpisu k ní.

Článek 151

Evropský patentový úřad jako přijímací úřad

Evropský patentový úřad působí jako přijímací úřad ve smyslu PCT, v souladu s prováděcím předpisem. Článek 75 odst. 2 platí přiměřeně.

Článek 152

Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní rešerši nebo orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

Evropský patentový úřad je orgánem pro mezinárodní rešerši a orgánem pro mezinárodní předběžný průzkum ve smyslu PCT, v souladu s dohodou mezi Organizací a Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví, pro přihlašovatele, kteří jsou příslušníky smluvního státu této úmluvy nebo v něm mají sídlo. Tato dohoda může stanovit, že Evropský patentový úřad je také orgánem pro jiné přihlašovatele.

Článek 153

Evropský patentový úřad jako úřad určený nebo úřad zvolený

(1) Evropský patentový úřad je
(a) úřadem určeným pro každý smluvní stát této úmluvy, pro který platí PCT, který je určen v mezinárodní přihlášce a pro který si přihlašovatel přeje získat evropský patent, a

(b) úřadem zvoleným, zvolil-li přihlašovatel stát určený podle pododstavce (a).

(2) Mezinárodní přihláška, pro kterou je Evropský patentový úřad úřadem určeným nebo zvoleným a které bylo přiznáno mezinárodní datum podání, je rovna řádné evropské přihlášce (Euro-PCT přihláška).

(3) Mezinárodní zveřejnění Euro-PCT přihlášky v některém z úředních jazyků Evropského patentového úřadu nahrazuje zveřejnění evropské patentové přihlášky a je oznámeno v Evropském patentovém věstníku.

(4) Je-li Euro-PCT přihláška zveřejněna v jiném jazyce, předloží se překlad do jednoho z úředních jazyků v Evropském patentovém úřadu, který jej zveřejní. S výhradou článku 67 odst. 3 je prozatímní ochrana podle článku 67 odst. 1 a 2 účinná až ode dne tohoto zveřejnění.

(5) Euro-PCT přihláška se projedná jako evropská patentová přihláška a považuje se za součást stavu techniky podle článku 54 odst. 3, jsou-li splněny podmínky uvedené v odst. 3 nebo 4 a v prováděcím předpisu.

(6) Zpráva o mezinárodní rešerši vyhotovená ve vztahu k Euro-PCT přihlášce nebo prohlášení ji nahrazující a jejich mezinárodní zveřejnění nahrazují zprávu o evropské rešerši a oznámení o jejím zveřejnění v Evropském patentovém věstníku.

(7) Pro každou Euro-PCT přihlášku podle odstavce 5 se vyhotoví doplňující zpráva o evropské rešerši. Správní rada může rozhodnout, že se nevyžaduje doplňující zpráva o evropské rešerši nebo že se snižuje poplatek za rešerši.

Článek 154

Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní rešerši

(vypuštěn)

Článek 155

Evropský patentový úřad jako orgán pro mezinárodní předběžný průzkum

(vypuštěn)

Článek 156

Evropský patentový úřad jako úřad zvolený

(vypuštěn)

Článek 157

Zpráva o mezinárodní rešerši

(vypuštěn)

Článek 158

Zveřejnění mezinárodní přihlášky a její předání Evropskému patentovému úřadu

(vypuštěn)

ČÁST XI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

(vypuštěn)

ČÁST XII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 164

Prováděcí předpis a protokoly

(1) Nedílnou součástí této úmluvy je prováděcí předpis, Protokol o uznávání, Protokol o výsadách a imunitách, Protokol o centralizaci, Protokol o výkladu článku 69 a Protokol o doplnění stavu zaměstnanců.

(2) V případě rozporu mezi ustanoveními této úmluvy a ustanoveními prováděcího předpisu mají přednost ustanovení úmluvy.

Článek 165

Podpis - ratifikace

(1) Tato úmluva je do 5. května 1974 otevřena k podpisu státům, které se zúčastnily mezivládní konference k vytvoření evropského systému udělování patentů nebo které byly o konání této konference uvědomeny a byla jim nabídnuta možnost zúčastnit se jí.

(2) Tato úmluva podléhá ratifikaci; ratifikační listiny se ukládají u vlády Spolkové republiky Německo.

Článek 166

Přístup

(1) Tato úmluva je otevřena k přístupu:

(a) státům uvedeným v článku 165 odst. 1;

(b) každému dalšímu evropskému státu, a to na pozvání správní rady.

(2) Každý stát, který byl členem této úmluvy a na základě článku 172 odst. 4 jím přestal být, může se přístupem k úmluvě stát znovu jejím členem.

(3) Listiny o přístupu se ukládají u vlády Spolkové republiky Německo.

Článek 167

Výhrady

(vypuštěn)

Článek 168

Územní rozsah použití

(1) Každý smluvní stát může prohlásit v ratifikační listině nebo v listině o přístupu nebo kdykoli později v písemném oznámení vládě Spolkové republiky Německo, že tato úmluva platí i pro jedno či několik území, za jejichž zahraniční vztahy je odpovědný. Evropské patenty udělené pro tento smluvní stát mají účinky rovněž na územích, pro která toto prohlášení nabylo účinnosti.

(2) Je-li prohlášení uvedené v odstavci 1 obsaženo v ratifikační listině nebo v listině o přístupu, nabyvá účinnosti stejný den, jako ratifikace nebo přístup; je-li prohlášení učiněno oznámením po uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, nabyvá účinnosti šest měsíců ode dne, kdy bylo převzato vládou Spolkové republiky Německo.

(3) Každý stát může kdykoli prohlásit, že úmluva přestává platit pro některá nebo pro všechna území, ve vztahu k nimž učinil prohlášení ve smyslu odstavce 1. Toto prohlášení nabyvá účinnosti jeden rok ode dne, kdy o tom bylo oznámení převzato vládou Spolkové republiky Německo.

Článek 169

Vstup v platnost

(1) Tato úmluva vstoupí v platnost tři měsíce po uložení poslední ratifikační listiny nebo listiny o přístupu šesti států, na jejichž území celkový počet patentových přihlášek podaných v roce 1970 dosáhl pro všechny tyto státy dohromady alespoň 180 000.

(2) Po vstupu této úmluvy v platnost nastávají právní účinky uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, a to první den třetího měsíce po tomto uložení.

Článek 170

Počáteční příspěvek

(1) Každý stát, který ratifikuje tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po jejím vstupu v platnost, zaplatí Organizaci počáteční příspěvek, který se nevrací.

(2) Počáteční příspěvek činí 5 % z částky, jejíž výše se vypočte za použití procentní sazby zjištěné pro tento stát ke dni, kdy nabývá účinnosti ratifikace nebo přístup, podle klíče uvedeného v článku 40 odst. 3 a 4, a to z celkové částky zvláštních finančních příspěvků ostatních členských států v rozpočtovém roce předcházejícím výše uvedené datum.

(3) V případě, že nebyly zvláštní finanční příspěvky v rozpočtovém roce bezprostředně předcházejícím datu uvedenému v odstavci 2 vyžadovány, použije se takový platební klíč uvedený v tomto odstavci, který by platil pro příslušný stát na základě posledního rozpočtového roku, pro který byly zvláštní finanční příspěvky vyžadovány.

Článek 171

Doba platnosti úmluvy

Tato úmluva se uzavírá na dobu neurčitou.

Článek 172

Revize

(1) Tato úmluva může být revidována konferencí smluvních států.

(2) Konferenci připravuje a svolává správní rada. Konference je platně ustavena, jsou-li na ní zastoupeny nejméně tři čtvrtiny smluvních států. K přijetí revidovaného znění úmluvy je třeba jeho schválení tříčtvrtinovou většinou smluvních států zastoupených na konferenci a hlasujících. Zdržení se hlasování se nepovažuje za hlas.

(3) Revidované znění vstoupí v platnost po uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu konferencí stanoveným počtem států a ke dni stanovenému konferencí.

(4) Státy, které revidované znění úmluvy neratifikovaly nebo k němu nepřistoupily do dne, kdy vstupuje v platnost, přestávají od tohoto dne být členy úmluvy.

Článek 173

Spory mezi smluvními státy

(1) Všechny spory mezi smluvními státy týkající se výkladu nebo použití této úmluvy, které nebyly vyřešeny jednáním, se předloží na žádost některého ze zúčastněných států správní radě, která bude usilovat o dosažení dohody mezi těmito státy.

(2) Není-li této dohody dosaženo do šesti měsíců ode dne, kdy byl spor předložen správní radě, může každý ze zúčastněných států předložit spor Mezinárodnímu soudnímu dvoru, aby vydal závazné rozhodnutí.

Článek 174

Výpověď úmluvy

Každý smluvní stát může tuto úmluvu kdykoli vypovědět. Výpověď se oznámí vládě Spolkové republiky Německo. Právní účinky výpovědi nastávají po uplynutí jednoho roku ode dne obdržení tohoto oznámení depozitářem.

Článek 175

Zachování nabytých práv

(1) Přestane-li stát na základě článku 172 odst. 4 nebo článku 174 být členem úmluvy, práva nabytá před tím podle této úmluvy nejsou tím dotčena.

(2) Evropské patentové přihlášky, které jsou v řízení v době, kdy určený stát přestává být členem úmluvy, budou ve vztahu k tomuto státu Evropským patentovým úřadem dále projednány, jako by pro něj úmluva v aktuálním znění platila i po tomto dni.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí i pro evropské patenty, u nichž ke dni uvedenému v tomto odstavci ještě probíhá řízení o odporu nebo lhůta k podání odporu dosud neuplynula.

(4) Tímto článkem není dotčeno právo státu, který přestal být členem této úmluvy, používat ve vztahu k evropským patentům ustanovení úmluvy ve znění, jehož byl členem.

Článek 176

Finanční práva a závazky státu, který přestal být členem úmluvy

(1) Státu, který na základě článku 172 odst. 4 nebo článku 174 přestal být členem této úmluvy, budou Organizací vráceny zvláštní finanční příspěvky, které zaplatil podle článku 40 odst. 2, pouze tehdy a za těch podmínek, kdy Organizace vrátí zvláštní finanční příspěvky zaplacené v témž rozpočtovém roce ostatními státy.

(2) Stát uvedený v odstavci 1 platí i poté, kdy přestal být členem úmluvy, nadále podle článku 39 poměrnou částku z udržovacích poplatků za evropské patenty platné v tomto státě, a to podle procentní sazby stanovené ke dni, kdy přestal být členem úmluvy.

Článek 177

Jazyky úmluvy

(1) Tato úmluva, vyhotovená po jednom exempláři v jazyce anglickém, francouzském a německém, je uložena v archivech vlády Spolkové republiky Německo; všechna tři znění jsou autentická.

(2) Znění této úmluvy vyhotovená v jiných úředních jazycích smluvních států, než jsou uvedeny v odstavci 1, se považují za úřední znění, byla-li schválena správní radou. V případě rozporu při výkladu různých znění jsou rozhodující znění uvedená v odstavci 1.

Článek 178

Předání a oznámení

(1) Vláda Spolkové republiky Německo vyhotoví ověřené kopie této úmluvy a předá je vládám všech států, které úmluvu podepsaly nebo k ní přistoupily.

(2) Vláda Spolkové republiky Německo oznámí vládám států uvedených v odstavci 1:

(a) uložení každé ratifikační listiny nebo listiny o přístupu;

(b) každé prohlášení nebo oznámení, které převezme podle článku 168;

(c) každou výpověď, kterou obdrží podle článku 174, a den, kdy tato výpověď nabývá účinnosti.

(3) Vláda Spolkové republiky Německo zajistí registraci této úmluvy u sekretariátu Organizace spojených národů.